రుద్రాక్ష మహిమ
విభూతిధారణ
(విధి)

ప్రకాశకులు :

శ్రీ గాయత్రీ సాహిత్య విజ్ఞాన కేంద్రము

ఆర్యాపురం - మధ్యవీధి - రాజమండ్రి-4.

 1991 వెల రు. 15-00

శ్రీ గాయత్రీ

సాహిత్య విజ్ఞాన కేంద్రము

వ్యవస్థాపకులు :

శ్రీ గాయత్రీ బాబా

గాయత్రీభవన్, ఆర్యాపురం

మధ్యవీధి - రాజమండ్రి - 4.

ముద్రణ : 2000

ముద్రణ :

లలితేశ్వరి ప్రింటర్స్,

ఇన్నీసుపేట ఆంధ్రాబ్యాంకు వెనుక,

రాజమండ్రి.

ఫోన్ : 71079

రుద్రాక్ష - విభూతి మహిమలు

పరిచయము

రుద్రాక్ష విషయము :- ప్రపంచములో మానవజన్మ గొప్పదని పెద్దలందురు. మానవుడై పుట్టిన దేహధారి తన దేహము ను తనలోన మలిన గుణములతోనున్న యపరిశుద్ధమగు నాత్మను శుభ్రపరచుకొనినచో నిహపరములు సులభముగా లభించును. మనుష్యుడు శరీరశుద్ధికై నిత్య స్నాన మాచరించవలెను. సదాచారమును పాటించవలయును. దేహములో జీవి చిరకాల ముండుండ కోరికలగలవారు యనగా చిరకాలజీవితము కోరువారు కొన్ని నియమములు పాటించవలెను. ఆ నియమములలో భస్మధారణము. రుద్రాక్షధారణము పూర్వము నుండి ప్రసక్తి గాంచినది.

రుద్రాక్షలలో పెక్కురకములున్నవి. అందులో నేకముఖి, ద్విముఖీ యగు రుద్రాక్షలు ప్రశస్తమైనవి. వాటి ప్రశస్తి తెలియవలయునన్న రుద్రాక్షను బంగారము గీటుగీసినట్లుగా నరుగదీసిన మేలిమివర్ణము వచ్చు రుద్రాక్ష ప్రశస్తమైనది. ఈ రుద్రాక్షలు మాలగా వెండితో గాని బంగారముతోగాని రాగితోగాని పొదగజేసి మెడలో మాలగా ధరించదగును. రుద్రాక్ష ధరించినవారు శివస్వరూపులుగా నుందురు. కొందరు శిరస్సు చుట్టు వేష్టనము క్రిందను, కొందరు చెవుల కాభరణము క్రిందను కొందరు కంఠము చుట్టు మాలగా గాని యేకరుద్రాక్షను బంగారముతోగాని కంఠాభరణముగాను ధరింతురు.

రుద్రాక్షధారణము వలన ప్రయోజనము శాస్త్రీయముగాను, పౌరాణికముగను పెక్కులు గలవు. శరీరమున రుద్రాక్ష ధరించి ప్రాణము వదిలిన యే జీవియైన శివసాయుజ్యము పొందుదురని పురాణములు ఘోషించుచున్నవి. ఇక శాస్త్రీయ విమర్శకు దిగితిమా రుద్రాక్షధారణమున శరీర కాంతి పెరుగును. రక్తనాళములలోని మలినము విడిపోవ జేయును. గుండె జబ్బులు, నరములకు, శల్యములకు పట్టిన నీరసము దోషము హరింపజేయును. మన భారతీయ సంస్కృతిలో నాచారముతో చిరకాల జీవత్వమునకు వీలుగా సదాచారములు నిర్ణయించినారు. వాటిని మరచినను నిర్లక్ష్యము చేసినను మనము యీ శరీరమును కోరినంతకాలమాయుర్దాయ భాగ్యమునకు నోచుకొనకపోవుటయో, రోగపూరితము గావించుటయో జరుగక తప్పదు, అందుచేత రుద్రాక్ష మహిమ అనంతమని దేవీ భాగవతములో వివరింపబడినది.

భస్మధారణము :- భస్మధారణకూడా స్నానమైన తరువాత శరీరమున కద్దుకొనవలయును. ఈ భస్మమేమి ? మనము శరీరమునకు వ్రాసుకొనుటయేమి ? యతి నవనాగరికులు యేహ్యముగా చూతురు. శరీరములో వాత, పిత్త, శ్లేష్మములను త్రిధాతువులున్నవి. వాత, శ్లేష్మములు రక్తములో బలహీనత యున్నప్పుడుగాని, రక్తము వేడివలన గమనవేగమందున్నప్పుడుగాని దాని యుష్ణతము తగ్గించవలయునన్న భస్మధారణము ముఖ్యవిషయము. స్నానాదులొనరించిన వారు భస్మమును ధరించినచో శరీరములోని

తడినార్చి రక్తగమనమును సాఫీగా వేడి తగ్గించి నాడీమండలమున కందించి సదారోగ్యవంతులుగా చేయును. పతంజలి మహాముని యోగశాస్త్రములో యోగ మవలంబించునప్పుడు గొన్ని యాసనములు వేయునప్పుడుగాని భస్మము ధరించినచో శల్య సంధులలో నిరుకుకొని యున్న మలినము నాసనమున ద్వారా బయటకు వచ్చినప్పుడు బట్టతో తడి యొత్తినట్లు భస్మధారణముతో నా మలినమును పీల్చివేయును. ఇది శాస్త్రీయ దృక్పథము. పౌరాణికముగను వేదసమ్మతముగను మంత్రపూరితముగా భస్మమహిమ నిట్లు వర్ణింపబడినది. శివుని మూడవనేత్రము ద్వారా సృష్టింపబడిన దానిని త్ర్యంబక మందురు.

అట్టి త్ర్యంబకమనబడు విభూతిని సుగంధముతో మందునదియు, శరీరమునకు పుష్టినిచ్చునదియునై దోసపండు తొడిమ దానంతటది యూడినట్లు మృత్యువునుండి నన్ను విడదీయుగాక! యను మంత్రార్థములోని యర్థమును గ్రహించినవారు భస్మధారణ మవశ్యమాచరించి సత్ఫలితము లందెదురు గాక!

యాజయాభవః

లోకా స్సమస్తా స్సుఖినోభవంతు!

—గాయత్రీ బాబా

—•••—

గాయత్రీ మంత్రము

। । ॥

ఓమ్ భూర్భువస్స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యమ్

। । । ॥

భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

ఓం = ప్రణవాత్మక స్వరూపమైన పరమాత్మః భూః = ప్రాణమునకు ప్రాణము; భువ = సర్వదుఃఖములను పోగొట్టి, స్స్వః = సమస్త సుఖముల నిచ్చునట్టి; యత్ = ఏ పరమాత్మ, నః = మాయొక్క, ధియః = బుద్ధులను, ప్రచోదయాత్ = ప్రేరణచేయునో, తత్ = ఆ; సవితుః = సర్వజగత్తులను సృష్టి చేయు, దేవస్య = దివ్యమహిమగల యాపరమాత్మ యొక్క; వరేణ్యమ్ = మిక్కిలి శ్రేష్ఠమై కోరదగిన; భర్గః = సర్వదుఃఖ నాశకరమగు శుద్ధ స్వరూపమును; ధీమహి = ధారణ చేయుదుము గాక.

ప్రణవస్వరూపుడును, అన్నిటికాధారమైనవాడును, అంతట నిండియుండువాడును, సర్వేంద్రియములను ప్రకాశింపజేయువాడును, సృష్టి స్థితి లయ కారణభూతుడును, సమస్త దుఃఖములను పోగొట్టి సర్వసుఖముల నిచ్చునట్టి స్వయంప్రకాశమైనవాడును నగు పరమాత్మునకు మా నమస్కారములు.

గాయత్రీ చందస్సు - అనుష్టుప్ శ్లోకము - మంత్రద్రష్ట, విశ్వామిత్ర మహర్షి.

ఓం తత్, సత్.

శ్రీ వేదమాత ప్రార్థన

ఓ పూజ్య గాయత్రీ ! క్షమాపరిపూర్ణ ! ప్రేమమయీ !
నీకు నమస్కృతులు సాష్టాంగ ప్రమాణమములు !
నీవు సచ్చిదానందస్వరూపివి, సర్వాంతర్యామివి
సర్వ శక్తిమయివి, సర్వజ్ఞురాలవు,
సర్వజీవ హృదయాంతర్వాసివి,
కరుణార్ద్ర హృదయము, సమదృష్టి స్థిరమనస్సు
భక్తి, విశ్వాస, జ్ఞానములు మాకు ప్రసాదింపుము.
ఆకర్షణ లజగ్రదొక్కి చిత్తవృత్తుల నరికట్టుటకు
మాకు వలయు అంతరాధ్యాత్మిక శక్తి నొసంగుము.
మా హృదయఫలకములను సద్గుణములతో నింపివేయుము.
కామ, క్రోధ, లోభ, ద్వేషముల బారినుండి మమ్ము తప్పింపుము
ఈ సర్వనామ రూపములలో నిన్ను సేవింపనిమ్ము.
ఈ సర్వనామ రూపములలో నిన్ను తిలకింపనిమ్ము,
నిన్ను సదా స్మరించుకొనరిమ్ము.
నీ లీలలు సదా గానము చేయనిమ్ము
నీ నామము సదా మా పెదిమలపై నుండనిమ్ము
నీలో మమ్ము సదా వసింపనిమ్ము, నీకన్న మాకు వేరేదిక్కు కలదా!
అభీష్టములిచ్చి రక్షించుము. రక్షించుము. రక్షించుము,
సర్వజగ దుపకారముగా నూరేండ్లు మమ్ము బెంచుము.
ధర్మమునుండి మమ్ము జారిపోనీకుము.
నిన్ను దెలసి వర్ణింపనేరను.

ఓం తత్సత్.

వ్యవస్థాపకులు :

శ్రీ గాయత్రీ బాబా శ్రీమతి రాణెమ్మగారు

శ్రీ మహాగణపతయే నమః

శ్రీ వేదమాత గాయత్రీ దేవ్యై నమః

రుద్రాక్ష మహిమ

విభూతి ధారణ

(సహితము)

రుద్రాక్షమాల మహాత్య మనంతమైనది. ఎవరు తన కంఠమున ముప్పదిరెండును, నుదుట నలుబదియు, నిరుకర్ణముల నాఱాఱు, రెండు చేతులయందు పండ్రెండు, పండ్రెండును, రెండు భుజముల యందు పదునాఱు, పదునాఱును, శిఖయందు నొకటియు వక్షస్థలమున నూటయెనిమిదియు రుద్రాక్షలను దాల్చునో, అతడు సాక్షాత్తు శంకర స్వరూపుడగును. వెండి, బంగారు, తామ్ర తీగలతో రుద్రాక్షలను అతికి ధరించవలెను. ప్రణవమంత్ర, ముతో పంచాక్షరీ మంత్రముతో రుద్రాక్షమాలను ధరించవలెను.

రుద్రాక్షమాలను ధరించుట వలన ఏమి లాభం ?

రుద్రాక్షలు ధరించుట వలన గుండె నీరసము, మధుమేహము, మొదలగు రోగములకు చాలా మంచిది. శివ విజ్ఞాన మభివృద్ధి చెందును.

ఎవరు ధరించవచ్చును ? విధానమేమి !

భస్మరుద్రాక్షదారు లుభయులను శివునకు నత్యంత ప్రియులగుదురు. భస్మరుద్రాక్షధారియై పంచాక్షరీ మంత్రమును జపించువాడు సంపూర్ణముగా శివ భక్తుడు కాదగును.

శ్లో॥ వినా భస్మత్రిపుండ్రేణ - వినా రుద్రాక్షమాలాయా,
పూజితోఽపిమహాదేవో - నాభీష్ట ఫలదాయక ॥

భస్మము నొసట మూడు రేఖలుగా ధరింపనిదే, రుద్రాక్ష మాలను కంఠమున దాల్చనిదే శంకరుని పూజించినను భక్తుని వాంఛలు నెరవేరజాలవు. కావున భస్మరుద్రాక్షమాలను ధరించియే పరమేశ్వర శంకరుని ఆరాధించుట శ్రేయస్కరము, లాభం, జయం, సర్వకామ సమృద్ధి గలుగజేయు భస్మరుద్రాక్ష ప్రభావమును మీ ప్రశ్న ననుసరించి శుభప్రదమై నద్దానిని భక్తితో వినిన వానికిని కామితంబు లన్ని యీడేరును. అట్టివారు జీవితమున్నంత వరకు సర్వవిధ సుఖంబు లనుభవించుటయే గాక పుత్ర పౌత్రాది వంశవృద్ధి గలవారై ముక్తులై శివ ప్రియులగుదురు.

అన్ని జాతులవారు రుద్రాక్షలు ధరింపవచ్చును. బ్రాహ్మ ణులు మంత్రములతో రుద్రాక్షలు ధరింపవలెను. ఇతరులకు మంత్రముల ఆవశ్యకతలేదు. వేయిమాటలేల ? దాని మహిమ అద్భుతము. ఎవరు రుద్రాక్షలు ధరింతురో వారు పరమపవిత్రులు.

కుమారుడు కన్న తండ్రిని నిందించిన ఎంత దోషమో రుద్రాక్షలను ధరించిన వారిని నిందించిన అంతదోషము. ఎవరు రుద్రాక్షలను ధరింతురో అట్టివారికి ద్రవ్యము, వస్త్రములు, ఆహారం నొసగి గౌరవించిన వారికి రుద్రలోకములో నివసించు భాగ్యము గలుగును. హారములలో రుద్రాక్షు ధరించినవారు చిత్తశుద్ధి పవిత్రతయు గలవాడగును. అలంకారములను ధరించుట కంటే రుద్రాక్షలను ధరించుట ఉత్తమము. రుద్రాక్షలను గురించి యెంత చెప్పినను తృప్తి తీరదు. అని శ్రీమన్నారాయణమూర్తి నారద మహర్షితో చెప్పినారు. అది నారదమహర్షి విని రుద్రాక్షకు ఆ మహిమ యెట్లువచ్చినది చెప్పుమని అడుగగా నారాయణుడు ఇట్లు చెప్పెను. నారదా ! పూర్వము ఇదే ప్రశ్న శివుని కుమారుడగు కుమారస్వామి అడిగినాడు. దానికి శివుడు చెప్పిన సమాధానము చెప్పుచున్నాను వినుము. పూర్వమందు త్రిపురాసురుడను పేరు గల ఒక అజేయుడయిన రాక్షసు డుండెను. ఆతడు వరగర్వముతో బ్రహ్మ, విష్ణువు మొదలగు సర్వ దేవతలను యుద్ధమున ఓడించినాడు. అపుడు వారందరును నా వద్దకు వచ్చి ఆ రాక్షసుని చంపుమని ప్రార్థించినారు.

వారి ప్రార్థన విని నేను సర్వదేవతల శక్తి ప్రవేశపెట్టి ప్రజ్వలించుచున్న కడు భయంకరమగు అఘోరమను ఒక అస్త్రమును నిర్మించినాడను, దేవతల రక్షణము, త్రిపురాసుర సంహారము సర్వవిఘ్న బాధల నివారణము చేయదలచి ఉన్మీలిత నేత్రములతో ఒక వేయి దివ్య సంవత్సరముల వఱకు ఆ అఘోర అస్త్ర నిర్మాణ విషయమును ఆలోచించు చుంటిని. ఆ సమయమున నా మూడు నేత్రములు అలసట చెందినవి. ఆ నేత్రముల నుండి నీటిచుక్కలు క్రింద పడసాగెను. నేత్రజలము యొక్క ఆ బిందువుల వలన పెద్ద రుద్రాక్ష వృక్షములు పుట్టినవి. ఇది రుద్రాక్షల పుట్టుక విషయము.

నా ఆజ్ఞవలన లోక హితమునకై అవి ముప్పది యెనిమిది విధములయినవి. నా కుడి కన్ను అయిన సూర్య నేత్రము నుండి 12 రుద్రాక్షలు గోరుజనపు రంగుగలవి. ఎడమ కన్ను అయిన చంద్రనేత్రము నుండి 16 రుద్రాక్షలు తెలుపురంగు గలవి. మూడవ కన్ను (ఫాలనేత్రము) అయిన అగ్నినేత్రము నుండి 10 రుద్రాక్షలు నల్లని రంగుగలవి, ఇందులో తెలుపురంగు గలవి. బ్రాహ్మణులును, ఎరుపు రంగుగలవి క్షత్రియులును మిశ్రమ వర్ణముకలవి వైశ్యులు, నల్లనిరంగుగల రుద్రాక్షలు శూద్రులును ధరించవలెను.

నారదా :

ఏకముఖమున్న రుద్రాక్ష శివునిస్వరూపము. అది ధరించుట వలన సమస్తపాపము నశించును.

ద్విముఖములు గల రుద్రాక్ష ధరించుట వలన హింసా దోషము లన్నియు హరించును.

మూడు ముఖముల రుద్రాక్ష ధరించి పూజించు వారికి సాధింపదగిన సత్కార్యము లన్నియు సర్వదా సిద్ధించు చుండును. అభ్యసింపబడిన విద్యలన్నియు రాణించును.

నాలుగు ముఖముల రుద్రాక్ష బ్రహ్మ స్వరూపమై సమస్త దోషములను నివారింపజేయును.

అయిదు ముఖములు గలది. రుద్రస్వరూపమై కాలాగ్ని అను పేరు గల్గియుండును. అపాత్రాదాన, భోజనాదుల వలన వచ్చు ఉపద్రవము లన్నియు శమించును.

ఆరు ముఖములు గల రుద్రాక్ష శ్రీ సుబ్రహ్మణ్య పరమేశ్వర స్వరూపము. అట్టి రుద్రాక్షను కుడిచేతిని కంఠమున ధరించినచో బ్రహ్మహత్యాదోషము తొలగును.

ఏడు ముఖములు గల రుద్రాక్ష అనంగ స్వరూపమయినది. అయ్యది దరించినచో సువర్ణము మొదలగు లోహములు దొంగిలించిన పాపము నివృత్తమగును.

ఎనిమిది ముఖములు గల రుద్రాక్ష గణపతి స్వరూపము. అది ధరించినచో గురుద్రోహాది పాతకములు పోవును.

తొమ్మిది ముఖములు గల రుద్రాక్ష భైరవస్వరూపము. దీనిని ఎవరు ఎడమభుజమున ధరించినచో నావంటి

వాడై భుక్తిముక్తికిని లోపము లేకుండగా సర్వపాపముల నుండి విముక్తుడయి పుణ్యాత్ముడగును.

పది ముఖముల రుద్రాక్ష విష్ణుస్వరూపము. ఇది ధరించుట వలన సమస్త భూత బాధలు తొలగును.

పదునొకటి ముఖముల రుద్రాక్ష ఏకాదశ రుద్రారూపము, దానిని ధరించువాడు అశ్వమేధ యజ్ఞఫలము నొందును.

పన్నెండు ముఖముల రుద్రాక్ష ద్వాదశాదిత్య రూపము, ఇది ధరించువానిని పన్నెండుగురు సూర్యులు అనుగ్రహ ప్రాప్తి గలుగును.

పదమూడు ముఖములు గల రుద్రాక్ష దొరకనే దొరకదు. దొరికినదా సీవంటి వాడగును. విశ్వే దేవతాత్మకమై సౌభాగ్య సౌమంగల్యముల నొనగూర్చును.

పదునాలుగు ముఖములు గల రుద్రాక్షమైతే పర శివ స్వరూపము ఇద్దానిని శిరసునం దిడుకొనినచో పాపము లన్నియు పటాపంచలగును.

క్రమముగా నివ్వానిని ధరించు మంత్రములు :- ఓం హ్రీం నమః, ఓం నమః, ఓం క్లీం నమః, ఓం హ్రీం నమః, ఓం హ్రీం నమః, ఓం హ్రీం హుం నమః, ఓం హుం నమః, ఓం హ్రీం నమః, ఓం హ్రీం హుం నమః, ఓం హ్రీం నమః ఓం హ్రీం హుం నమః, ఓం క్రొం క్షొం రొం నమః, ఓం హ్రీం నమః, ఓం నమః, మంత్రములను పాటించకుండా రుద్రాక్షలను

ధరించువారు దుర్గతుల పాలగుదురు. భూతప్రేత పిశాచములు ఢాకినీ శక్తులు, ఇతర ఘాతక జంతువులు, మంత్ర ప్రయోగాదులును రుద్రాక్షధారిని గాంచి దూరములగును. పరమశివుడు మహావిష్ణువు, జగదంబయు, గణాధ్యక్షుడును, సూర్యదేవుడు, ఇతర దేవతలు రుద్రాక్షధారిణి జూడగానే ప్రసన్నులగుదురు. అందువలన రుద్రాక్షలందగు మహిమను బాగుగా గుర్తెరిగి సమంత్రముగా తప్పక ధరింపవలసి యుండును.

సర్వాభీష్టములు నెరవేరును. భోగపూర్ణుడగును. పాపములు నశించును. రుద్రాక్షలను ధరించిన వారిని దేవత లెల్లరును పూజింతురు.

జపమాల యెట్టిదిగా నుండవలెనో వివరించెదను వినుము. రుద్రాక్షయొక్క ముఖభాగము బ్రహ్మ, మధ్యభాగము శివుడు, పుచ్ఛభాగము విష్ణువు అని తెలియవలయును.

ఎటువంటి రుద్రాక్షలైనను గుండ్రముగా ఉండవలెను. పుచ్ఛ సిద్రములు లేనివి కావలెను. మాలను గుచ్చునప్పుడు, పుచ్ఛముతో పుచ్ఛమును, ముఖముతో ముఖమును కలుపవలెను. మేరువు పూస పైన ఉండవలెను. నాగపాశముగా ముడి ఉండవలెను. అట్టి మాలిక (దండ) తయారు చేసికొని జపించిన, ధరించిన సిద్ధి గల్గును. స్నాన దాన జప హోమాది సమయములందు రుద్రాక్షలను ధరించుట ఉత్త

మము, రుద్రాక్ష చెట్టుగాలి సోకినంత మాత్రమున పుణ్యాత్ము లౌదురు. రుద్రాక్ష సమస్తదోషములు పోగొట్టునని జాబాలి మహా ఋషి చెప్పిన శ్రుతిలో నున్నది. తెలివి లేనివాడు కూడా రుద్రా క్షలు ధరించినచో అతడు వివేకవంతుడగును. ఎవరైనను నా నామ ములు జపించి రుద్రాక్షలను ధరించినచో వారు భగవద్భక్తి గల వారు కాగలరు. వారికి శుభ పరంపరలు గల్గును. కంఠమున రుద్రాక్ష ధరించిన కుక్క, కోడి ప్రాణావసాన సమయమున ముక్తినొంద గలవు. ధ్యానము, జపము, స్నానము లేనివారు పశువులవలె సంచరించువారు రుద్రాక్షలను ధరించిన మాత్రమున ముక్తినొంద గలరు. కంఠమున రుద్రాక్షమాలను, నుదుట విభూతియు లేకున్నచో వాడు వంశము నుద్ధరింపలేడు. ముక్తి పొందలేడు. కల్లుత్రాగినను, మాంసము తిన్నను, రుద్రాక్షలు ధరించినవాడు నరక లోకమునకు వెళ్ళడు.

భక్తితో రుద్రాక్షలు ధరించినచో అతడు సమస్త సత్కర్మ ములు చేసిన ఫలితములను పొందగలడు. నాలుగు వేదములు చదువుట, పురాణశాస్త్రములు గ్రహించుట - మొదలగు సమస్త పుణ్యములు రుద్రాక్షలు ధరించుట వలనే సిద్ధించును. అంత్యకాల మున ఎవరు రుద్రాక్షలు ధరించి ప్రాణము విడుచునో వారు రుద్ర లోకమున నివసించెదరు. బ్రాహ్మణులు గాని చండాలురు గాని, గుణవంతుడుగాని, గుణహీనుడుగాని, రుద్రాక్షలను ధరించినచో శివసాయుజ్య రూపము ముక్తిని పొందగలరు.

ఎవరు విడువకుండా సర్వకాలములందు రుద్రాక్షలను ధరించునో వానిని అందఱును పూజింతిరు. విద్యావంతుడుగాని విద్యాహీనుడుగాని భక్తితో దీనిని ధరించినచో శివపదము లభించగలదు. వారు కీటక గార్ధభమువలె నా వద్దకు చేరును. అని శివుడు కుమారస్వామితో చెప్పుచుండెను. అప్పుడు కుమారస్వామి శివుని ఇట్లు ప్రశ్నించెను. తండ్రీ! మహాదేవా! కీటక గార్ధభము అన్నారు. అదియేమి? కీటకమునకు గార్ధభమునకు రుద్రాక్షలు ఎవరు వీటిని ఇచ్చినారు? అవి ఎటుల ధరించినవి? మనోరంజకముగా నాకు చెప్పుమని కోరెను.

దీనిని గుఱించి ఒక యుదాహరణము చెప్పెదను వినుము కుమారా! పూర్వకాలమున కోసలదేశములో ఒక బ్రాహ్మణుడుండెడువాడు. ఆయన మిక్కిలి ధర్మాత్ముడు. ఆయన వేదము నభ్యసించినవాడు. ఆయన పేరు గుణనిధి. ఆయన కుమారుని పేరు సుధీషణుడు. అతడు సంతోషముతో గురుపత్నిని మోహింపఁజేసినాడు. ఈ విధముగా గురుపత్నిని గూడి కొంత కాలమునకు గురువునకు విషమిచ్చి చంపివేసినాడు. ఆమెతో రతిసుఖము లనుభవించెడివాడు. వాని తల్లిదండ్రులు ఇది మంచిపని కాదు. అని చెప్పిన మీదట వారికింత విషము పెట్టి వారిని కూడ చంపివేసినాడు. భోగము లందాశక్తి పెరిగినది. ధనమంతయు పోయినది. ఈ విధముగా దరిద్రుడయి పోయినాడు. అప్పుడు ఆ యూరిలోని బ్రాహ్మ

జులు ఇది అంతయూ చూచి "వీడు దౌర్భాగ్యుడు, ఇట్టి వానిని చేరదీయరాదు" అని తలచి వారందఱును వానిని వెలివేసి ఊరినుండి తరిమివేసినారు. అతడు ఆ యూరు విడచి ఆమెతో అరణ్యమునకు పోయి బోయవాడుగా సంచరించుట మొదలు పెట్టెను. వాడు ప్రతిదినము మద్యము సేవించుచు బాటసారులను చంపుచు ధనము సంపాదించుచుండెను. వాని చేతిలో ఎంతో మంది జనులు మరణించినారు. కొంత కాలమునకు అతడు కూడా మృతిచెందినాడు. ఆ మరణ సమయమునకు యమభటులు వచ్చినారు. అప్పుడే శివదూతలు వెళ్ళినారు. వారికిని నా భటుల కును వాదోపవాదములు కలిగినవి. అప్పుడు యమభటులు నా భటులను జూచి, ఓ శివదూతలారా వీడు దుర్మార్గుడు, మహా పాపి, గురుభార్యాసంగమము, తల్లిదండ్రులకు విషము ఇచ్చి చంపిన మహాపాపి. ఈ పాపాత్ముని మీరు తీసుకొని పోవుటకు ఎట్లు వచ్చినారు? అని ప్రశ్నించినారు.

అప్పుడు వారి మాటలు విని శివదూతలు వారితో ఓ యమ దూతలారా! వీడు ఏ ప్రదేశమున మరణించినాడో అచ్చట నేల త్రవ్వుడు అని చెప్పిరి. ఆ నేల త్రవ్వగా పది బారల లోతున ఒక రుద్రాక్షపూస ఉన్నది. ఇది అంతయు దాని మహిమకాని యింకొకటికాదు, ఆ కారణమున వీడు మహాను భావుడు అని చెప్పి విమానము మీద యెక్కించుకొని నా దగ్గ రకు తీసుకొని వచ్చినారు. నాయనా! ఇది రుద్రాక్ష మహిమ.

సర్వపాపములు హరించునది అని శంకరుడు కుమారస్వామికి చెప్పిన మీదట అతడు ఆనందభరితుడైనాడు.

మరియు "కుమారా! వింధ్యపర్వత ప్రాంతమున ఒక బాటసారి రుద్రాక్షమూటలు గాడిదపై వేసి వెళ్ళుచుండెను. అప్పుడా గాడిద బరువు మోయలేక ఆయాసపడి నేలమీదపడి ప్రాణములు వదలిపెట్టినది. వెంటనే ఆ గాడిద శరీరము వదలి మూడు కండ్లతో శూలము ధరించి నేనుండు చోటునకు వచ్చినది. అది నా దయ సంపాదించుకొన్నది. గాడిద బరువు మోయబడిన రుద్రాక్షలకు ఎన్ని ముఖములుండునో అన్నివేల సంవత్సరములు నా లోకములో నివాసము చేసెను. కుమారస్వామికి రుద్రాక్షధారణ శివుడు ఇంకను వివరించుచున్నారు.

కుమారా! ప్రతి దినము రుద్రాక్షలను ధరించినవారు శ్రీమంతులు అగుదురు. వారి పుణ్యము చాలా గొప్పది. వానితో సమానమయిన వారులేరు.

వేయి రుద్రాక్షలు ధరించిన వానిని దేవతలెల్లరు పూజింతురు. ఒక వేళ అన్ని రుద్రాక్షలు లభించనిచో 16 చొ॥ రెండు దండలకు, సిగయందు ఒకటి, చేతులయందు 12 చొ॥నను, కంఠమున 32 ను, తలచుట్టును 40 ను, చెవులకు 6 చొ॥నను, వక్షమున 108 యు, ధరించినవాడు శివునివంటి వాడగును. ముత్యము, పగడము, వెండి మొ॥నవి అందు ఇమడ్చి ధరించినవాడు నాతో సమానుడగును. రుద్రాక్షలు ధారణము

చేసినవాడు మద్యము. మాంసము, ఉల్లి, వెల్లుల్లి, మునగకాయ, విరిగికాయ మున్నగు నిషిద్ధ వస్తువులు దినగూడదు.

శిరిపురం అను గ్రామమున ఒక గృహస్తుడు కాపురం చేయుచుండెను. వానిపేరు రుద్రయ్య కడు పేదవాడు. అక్షర శూన్యుడు. ఆ తెలగాకులస్తుడు కోళ్ళను పెంచుచుండెను. వానికి ఒక రోజున ఒక రుద్రాక్ష దొరికెను. వానికి అది రుద్రాక్ష శివ ప్రీతి అయినదని తెలియదు. అందముగా ఉన్న ఒక కాయ అని భావించి దానిని దారమున బంధించి తన పెంపుడు కోడి మెడకు కట్టెను. అప్పటినుండి ఆ కోడి తేజోవంతముగా ఉన్నది. ఒక రోజున కోడిపందెము వేయసాగెను. ఒక్కవేటున ఎదుట కోడిని గెలిచెను. ఈ కాపువాని కోడికంటె మనకోళ్ళు బల మైనవి చురుకైనవి అయినను ఆశ్చర్యముగా కాపువాని కోడి పందెము గెలిచినదని ప్రజలు చెప్పుకొనిరి. ఆ రోజు మొదలు ప్రతిరోజు ఆ కాపువానికోడి మీద అనేకమంది వస్తాదైన కోళ్ళను పందెమువద్దగా అవలీలగా ఆశ్చర్యముగా మెరుపు దాడిలా ఆ కోడి అనేక కోళ్ళను హతమార్చెను. ఆ కాపు వాని కోడిని చూసి అసూయతో ఓర్వలేనివారై ఆ కాపు వానినీ ఆ కోడినీ రూపుమాప తలపడిరి. ఆ కాపువాడు ఆ కోడిని తన ప్రాణ సమానముగా పోషించుచుండెను. తన నివాసమగు పూరియింటి యందు తన పరుండుమంచముకోటికి కట్టెను. ఒక రాత్రినాడు పలువురు కుట్రపన్ని ఆ పూరియింటికి నిప్పుపెట్టిన కాపువాడు, వానికోడి చనిపోవును అని భావించి నిప్పు పెట్టిరి. వెంటనే

మంటలు చెలరేగి పూరిగుడిశ దగ్ధమైనది. మనపీడ ఇరగడైనదని భావించి ఆనందపడిరి.

పాపము ఆ కాపువాడు చనిపోయెను. ఉదయం ప్రజలు గుంపులుగా వచ్చి చూచుచుండిరి. విరోధముతో నిప్పుపెట్టిన వారు ఆనందముగా గుముకూడి కాలిపోయిన చుట్టుపాకవద్దకు వచ్చి తిలకించుచున్నారు. కాని కాలి ఆరిపోయిన ఒక స్తంభముపై కాపువాని కోడి ఎక్కి కొక్కొరోకో అని ఆశ్చర్యముగా కూయుచుండెను. విరోధులు అగువారు పైన ఉన్న కోడిని చూసి ఆశ్చర్యపోయిరి కాని, అగ్ని పెట్టిన కారకులను ఆ కోడి గ్రహించి రివ్వున పైకిఎగిసి ఒకని కన్ను తన్నివేసి మరల స్తంభము ఎక్కి కూయుచుండెను. మరల జనసమూహాములో తనకు తన యజమానికి చెడుతలపెట్టిన దుండుగలను తరిమి, వాళ్ళకళ్ళను పెరికి వేసెను. వాళ్లు అంధులైరి, ఇట్లు కుమారస్వామికి ఈశ్వరుడు చెప్పదొడగెను.

రుద్రాక్షలు విభూతి ధరించిన వారిని కీడుతల పెట్టిన, దూషించినా, హేళనచేసిన, దుర్గతి పాలగుదురు,

రుద్రాక్ష మహిమ చాలాగొప్పది. పంచాయితనమనగా శివ, హరి, అంబికా. ఆదిత్య గణపతి స్వరూపము పంచముఖ రుద్రాక్ష, సర్వకాల సర్వావస్తలయందు రుద్రాక్షలు విడువరాదు. కలియుగమున కాలమంతయు దోషములచే నిండి యుండును గావ పార్వతీదేవితో పరమశివుడు ఇట్లనెను.

పార్వతీ ! మానసిక పాపములు వాచిక దురితములు కాయిక దోషములు మరియు చేసినమేలు మఱచువారును నిర్దయులు. కపటస్వభావులు లుబ్ధులు వక్రమనస్కులు ఎట్టి వారైనను నా యందు ఆసక్తి గలవారగునెడల పంచాక్షరీ మహా విద్య రుద్రాక్షధారణ విభూతి ధరించుట వలన సంసార బంధము నుండి విముక్తులగుదురు. ఈ మంత్రమునకు - బీజము ఓంకార మనియు, నమః అనునది శక్తి యనియు, శివాయ అనునది కీలక మనియు, వామదేవుడు ఋషియనియు, పంక్తి యనునది ఛందస్సనియు, దేవత - శివుఁడనియు, గౌతముడు, అత్రి, విశ్వామిత్రుఁడు, అంగీరుఁడు, భరద్వాజుడు ననువారు నకారాది పంచవర్ణములకు ఋషులుగా చెప్పబడుదురు. గాయత్రి అనుష్టుప్ బృహతి విరాట్ దేవతలు, నా ఐదు ముఖములు పంచ వర్ణములకు స్థానమగును.

పెక్కు చెప్పనేల ? నా భక్తుడు ఈ మంత్రమును జపింప నధికారము కలిగియుండును. వేదములు మహర్షులు నీ మంత్రముఁదగు మహిమపై ఆధారపడియున్నవి. ప్రళయము సంభవించు తఱి చరాచర ప్రాణులందరు నీ పంచాక్షరి నవలంబించియే సూక్ష్మరూపమున మనుచుందురు. కాని యప్పుఁడు నే నొక్కడనే భాసించుచుందును. గాన నాలో పంచాక్షరియు, పంచాక్షరితో సమస్తంబు దాగియుండునని తెలియవలెను. మహాప్రళయమున నారాయణుఁడు మాయాశరీరుఁడై శేషశయమున నుదకమునందు పరుండగా నాతని బొడ్డులోనుండి

యుదయించి కమలమునందు పితామహుడు బ్రహ్మ జన్మించెను. అతడు ముల్లోకముల బుట్టింపదలచి అందుకు నుపాయము గానక మొదట పదుగురు మునులను పుట్టించి వారికి సృష్టిశక్తి చేకూరుటకై నన్ను ప్రార్థింప నేను ఐదు ముఖములనుండి ఐదక్షరములను బోధింపగా కమలాసనుడు పంచ ముఖములతో పంచాక్షరముల జలికి నన్ను సూటిగా చెప్పునది పంచాక్షరమేననియు గుర్తించి తన కుమారులకు నీ మంత్రమునే ఉపదేశించెను. ప్రాణులందరు స్వీకరించి యనుష్ఠించియు కృతార్థులు కావలెనని సర్వజ్ఞుడగు పరమాత్మ "ఓం నమః శివాయ" అని విశదముగా పలికెను. మరియు నీ షడక్షరీ విద్యలన్నిటికిని మూలమై మంత్రము లన్నింటి కంటె మొదటిదై మఱ్ఱివిత్తనమువలె సూక్ష్మమైనది.

గుణత్రయము నతిక్రమించినవాడు సర్వకర్తయు మహా ప్రభువునగు శివుడు "ఓం" అను ఏకాక్షర మంత్రము నందుండు టయేగాక ఈశానాది పంచబ్రహ్మ రూపములతో పంచాక్షరము లందు నివసించుచున్నవాడు అనగా ? ప్రణవఘటిత శివ పంచాక్ష రిని పరిగ్రహించినచో సద్యోజాత వాసుదేవ అఘోర తత్పురుష ఈశానాఖ్య పంచబ్రహ్మ మయుఁడగు శివుడు - లభించినట్లే యని భావము.

సగర్భజపమునకన్న ధ్యానముతో కూడిన జపము శ్రేష్ఠ మగును. వాచిక ఉపాంశు, మానస సగర్భ సంధ్యానములగు

పంచవిధ జలములలో తన శక్తికొలది ఏదో ఒక విధమగు జపముఁ చేయవచ్చును. పాణిరేఖలపై చేయబడు జపము- ఎనిమిదిరెట్లు ఫలము నొసగును. శంఖములతో వందరెట్లును, పగడములతో వేయిరెట్లును, స్ఫటికములతో పదివేల రెట్లును, ముత్తెములతో లక్షరెట్లును, తామరపూసలతో పదిలక్షల రెట్లును, బంగారు పూసలతో కోటిరెట్లును, దర్భముడులతో రుద్రాక్ష మాల తోడను అనంతమగు ఫలం చేకూరును. ముప్పది పూసల మాలిక - ధనము నొందవచ్చు. ఇరవైయేడు నక్షమాలిక పుష్టినొసఁగును. పంచవింశత్యక్ష మాలిక ముక్తి ప్రదమగును. పదునైదు నక్షముల మాలిక అభిచార ఫలము నిచ్చును. జప మాలిక - బొటన వ్రేలుపై త్రిప్పఁబడునెడ మోక్షపదంబునగు చూపుడు వ్రేలుపై జపింపఁబడునెడ శత్రువులు నశింతురు. నడిమి వ్రేలుపైని జపము - ధనము నొసఁగును. అనామిక వ్రేలుపైని జపము - అరిష్టములను శాంతింపజేయును, నూటయెనిమిది రుద్రాక్షమాలిక - ఉత్తమోత్తమము. వందపూసల మాలిక - ఉత్తమము, ఏబది రుద్రాక్షపూసల మాలిక మధ్యమము, ఏబది నాలుగు నక్షముల మాలిక-శ్రేష్టము. జపము సేయునప్పుడు ఎవరికిని మాలికఁ జూపఁగూడదు. గృహముల జపము-సమఫల ప్రదము, ఆవులుండు చోటున శతగుణకంబగును. పవిత్ర అరణ్యమున, ఆరామము నందును సహస్ర గుణంబు పుణ్యపర్వతము పైని జపము-పదివేల రెట్లును, నదీతీరమున లక్ష రెట్లును, దేవాలయమున కోటిరెట్లును, శివాలయమున ననంతముగను ఫలప్రదము నగును.

సూర్య అగ్ని దేవతా గురు బ్రాహ్మణులు చెంత నభి ముఖముగ కూర్చుండి జపించవలెను. జపించినపుడు క్రోధము గర్వము విడనాడవలెను. లేచుట, మధ్య మాట్లాడుట కూడదు. తుమ్ముట, ఉమ్మివేయుట, ఆవలించుటయు, కుక్కలు, నీచులు, పిల్లులు మున్నగువారినిఁ జూచుట చేయకూడదు. ఒకవేళ పొర పాటున పై దోషములు సంభవించునెడ ఆచమనముచేసి పార్వతీ పరమేశ్వర స్మరణము నొనర్పవలెను. లేదా! నక్షత్రములను సూర్యచంద్రాదులను దర్శింపవలెను. ప్రాణాయామమునైన గావించవలెను. ఆసనము లేకయు, పరుండియు, నడచుచు, నిలువఁబడియు, త్రోవలోను, అమంగళస్థలమునను, చీకటితో, కాళ్ళుచాపియు, పాదములపై కూర్చుండియు, వాహనముల నెక్కియు, మంచముపైనను, వ్యాకుల విచారమున శివ పంచా క్షరి జపము జపింపరాదు. అశక్తుడైనచో తన శరీర పరిస్థితినిబట్టి జపింపవచ్చును. పెక్కు చెప్పనేల? సదాచారమును అనగా, ఎవరిని తాకకుండ పరిశుభ్రతను (మడిని) పాటించుచు మంత్ర జపము ధ్యానించవలెను. ఇహపర శ్రేయస్సును పొందగలుగు దురు. మానవుడు అశక్తుడగునేని - ఒక్కప్పుడు వీలులేనిచో సదాచారమును తప్పినను భ్రష్టుడు కాజాలడు.

— * —

భస్మ ధారణ విధి

భస్మమునకు విభూతి, భసితము, భస్మము, క్షారము, రక్ష యని ఐదునామములున్నవి. ఈ నామములు ఏర్పడుటకు ఐదు కారణములున్నవి. పరమేశ్వరుని సద్యోజాతముఖమున బుట్టిన నందగోవువలన కలిగిన భస్మము విభూతియనబడును. వామదేవ ముఖమున పుట్టిన భద్రయను గోవువలన సంభవించినది భసితమనబడును. అఘోరముఖమునుండి పుట్టిన సురభి వలన సంభవించినది భస్మమనబడును. తత్పురుష ముఖమున పుట్టిన సుశీలయను గోవు వలన గలిగినది. క్షార మనబడు. ఈశాన ముఖమువలన గలిగిన సుమనయను గోవువలన ప్రాప్తించినది రక్షయనబడును. ఈ విధముగా భస్మము ఐదు విధములైనది. పండితులు నిత్యకర్మములందు విభూతిని, నైమిత్తిక కర్మము లందు భసితమును, కామ్య కర్మములందు క్షారమును, ప్రాయశ్చిత్తాదులయందు భస్మమును, మోక్షాపేక్షాదులు కోరు వారు రక్షను ధరింపవలెను. విభూతి కపిల వర్ణము, సుభసితము కృష్ణవర్ణము, సుభస్మము శ్వేతవర్ణమును క్షార ఆకాశ వర్ణమును రక్షరక్త వర్ణమును కలిగియుండును. ఈ భస్మము నుత్పత్తి జేయుటకు కల్పము, అనుకల్పము, ఉపకల్పము, అకల్పము, అని నాలుగు విధములు, అందు మొదటి కల్పభస్మమే సర్వోత్తమ మైనది. అది లభ్యము కానప్పుడు తక్కిన మూటిలో నేదైన నుపయోగించవచ్చును. సద్యోజాత మంత్రముతో నేల బడకుండు నట్లుగా గోమయమును గ్రహించవలెను. వామదేవ మంత్రముతో

ఉండలుగా చేయవలెను. తత్పురుష మంత్రముతో ఎండబెట్టవలెను. అఘోర మంత్రముతో కాల్పవలయును. ఈశాన మంత్రముతో బిల్వాది ఫలముల యందుంచు కొనవలయును. కల్పకభస్మము అడవిలో నెండిన గోమయమును దెచ్చి పూర్వోక్త ప్రకారముగా మంత్రోచ్చారణముతో కాల్పగా సిద్ధమైనది అనుకల్ప భస్మము. అంగడియందు దొరకు భస్మము దెచ్చి గోమూత్రముతో మిశ్రమము జేసి పూర్వోక్త ప్రకారమున మఱగాల్చి సిద్ధము చేసినచో నది ఉపకల్ప భస్మము. జ్ఞానము లేనివారు యేదియో యొక విధముగా సిద్ధము చేసినది అకల్పభస్మము. ఈ నాల్గు విధముల భస్మము లను వేఱువేఱు పాత్రలలో నుంచుకొని, ఆవశ్యకతనుబట్టి యేదియో యొకదానితో దినమున ఒక మారయినను భస్మమును ధరించవలెను. ధారణ సమయమున శుభ్రముగా కాలు సేతులు కడుక్కొని ఎడమచేత విభూతిని గ్రహించి కుడిచేతితో మూసి మూలమంత్రముతో నెనిమిదిమాఱు లభిమంత్రించి ఈశాన మంత్రముతో శిరమున, తత్పురుష మంత్రమున ముఖమున, అఘోరమంత్రముతో హృదయమున, వామదేవ మంత్రముతో గుహ్యమున, సద్యోజాత మంత్రముతో రెండు పాదముల, ఓంకార మంత్రముతో సర్వశరీరమున భస్మమును చల్లుకొనవలెను. ఇది భస్మస్నానము, అన్ని స్నానములందు నిది శ్రేష్టతరము. అగ్ని సంబంధమైన యీ భస్మస్నానమున సమస్త దోషములును భస్మీ పటల మగును. జలస్నానాదులందు జీవహింస తప్పదు. కావున

జలస్నానముకన్న భస్మస్నానము మిన్న. బ్రహ్మాది దేవతలు, నారదాది మహర్షులు, సనకాది యోగులు, బాణాది దేవతలు శివ భక్తితాత్పర్యముతో నిత్యం భస్మస్నాన మొనరించి పాపవిముక్తిని పొందిరి.

"ఓం నమశ్శివాయ" అను మంత్రముతో భస్మమును ఏడు మాఱులు అభిమంత్రించి ఒడలిపై నలదుకొనవలెను. త్రిపుండ్రము లను ధరింపవలెను. శిరమున, నుదుట, కర్ణములందు, కంఠము నందు, భుజములయందు, హృదయమందు, నాభి, వెన్ను, రెండుబాహువులు, మూపు, మణికట్టులు అను నీ పదునైదు తావులయందు, మూలమంత్రములతో త్రిపుండ్రధారణము చేయ వలెను. ఆ మూడు వ్రేళ్ళతో ఎడమనుండి కుడివైపునకును బొటనవ్రేలితో కుడినుండి ఎడమవైపునకు త్రిపుండ్రమును దాల్చ వలయును. శివపూజ పరతంత్రులైన సాధకు లెల్లరును తప్పక యీ విధముగా భస్మధారణము జేయవలెను. నిత్యము నిట్లు చేయుటవలన సమస్త పాపములు నశించును. (సిద్ధాంత శిఖామణి నుండి)

— * —

విభూతి మహిమ

పూర్వము భృగువంశమునందు జన్మించిన యొక బ్రాహ్మణుడు గొప్ప తపస్సు చేయుచుండెను. అతడు వైశాఖ

జ్యేష్ఠ మాసములందు పంచాగ్ని మధ్యమున, మార్గశిర పుష్య మాసములందు జలమధ్యమున, శ్రావణ భాద్రపద మాసములందు వర్షమున, బయలున నిలిచి ఘోరతపస్సు చేయుచు కందమూలాది ఫలములను తినుచుండెను. ఆయన క్రమక్రమముగా ఇతరాహారములను విడిచి ఆకుకూరలను తినుచుండెను. అందుచే ఆయనకు పర్ణాదుండను పేరు వచ్చెను.

ఈయన తపస్సుయొక్క వేడిమి ముల్లోకములందు వ్యాపించెను. ఒకనాడతడు దర్భలు కోయుచుండగా వ్రేలుతెగి రక్తము కారెను. అదిచూచి ఆకుపసరువలె నుండుట కనిపెట్టి తన తపస్సు ఫలించెనని సంతసించి ఆడుట కేకలువేయుట ప్రారంభించెను. వాని తపమునకు మెచ్చి వర మీయదలచి బ్రాహ్మణ రూపమున శివుడు వాని యెదుట ప్రత్యక్షమయ్యెను.

అప్పుడతడు వానిని జూచి కేకలు వేయుచు, గెంతుచు దూరముగా పోయెను. బ్రాహ్మణుడు వానికి దగ్గరకుపోయి చెయ్యి పట్టుకొని యిట్లనెను - ఓ పర్ణాదుడా ! ఏల యిట్లు బేలవై యఱచుచున్నావు, బహుశ్రమపడి సంపాదించిన తపోబలమును వ్యర్ధము చేయుచున్నావు. ఈ మానవదేహము భూమి వంటిది. భూమియందెన్ని రసములున్నవో శరీరమునందుగూడా అన్ని రసములున్నవి. సూర్యుడు, చంద్రుడు, అగ్ని మొదలగు దేవతలు ప్రభావము కలవారు కారా ? వారు నీవలె గర్వించినారా ? నీవేల అహంకారమును పొంది విఱ్ఱవీగెదవు ? నీ

వ్రేలువెంట శాఖరసము స్రవించినంత మాత్రమున ఇంత గర్వింప వలెనా? నా వ్రేలు విభూతికారుట చూడుము. అని తన వ్రేలు కోసికొని భస్మము ప్రసవింపఁజేసి చూపెను, దానిని జూచి పర్ణాదుడు తనకంటె నతడు గొప్ప తపశ్శాలియని భావించి వానితో నిట్లు చెప్పెను. "అయ్యా! మీరు గొప్ప తపశ్శాలివలె నున్నారు. మీ కులగోత్రాలతో మీ చరిత్రము సవిస్తరముగా చెప్పి నామనవి చెల్లింపుడు" అని మిగుల ప్రార్థించెను. అపుడు నిజరూపము జూపెను. చూచిన వెంటనే పర్ణాదుడు శివునికి సాష్టాంగ ప్రణామము చేసి పలువిధముల స్తుతించెను. వాని ప్రార్థనలకు సంతసించి శివుడు ఆతనికి వరమునొసంగెను. "ఓ పర్ణాదా! నీ స్తోత్రమునకు మెచ్చితిని. నీ కమరత్వమిచ్చితిని. నీకు మరి దుఃఖములుండవు. నీవు నా ప్రథమ గణములలో శ్రేష్ఠుడవు. నీవు మేరుపర్వతమున తపస్సు చేసికొనుచుండుము" అని చెప్పి ఆ దినము మొదలు శివుడు భస్మధారణము చేయుచుండెను. ఆపర్ణాదుని వలన భస్మ మీశ్వరునికి ప్రీతికరమయ్యెను.

ప్రయాగలో గంగా యమునా సరస్వతి పవిత్ర నదుల సంగమమందును పుష్కర ప్రభాస తీర్థములందును, స్నానము చేయుట వలన ఎట్టి ఫలము లభించునో భస్మ స్నానము వలన గూడా నంతఫలము లభించును. బ్రహ్మ, విష్ణువు, ఇంద్రుడు మొదలగు దేవతలందరును భస్మస్నానము వలననే గొప్పవారైరి. భస్మము ధరించిన వారిని చూచి భూత ప్రేత రాక్షసులు

దూరముగా పారిపోవుదురు. వారికి యెట్టి కీడును చేయలేవు. భస్మము ధరించిన వారి కీశ్వరుడు సకలైశ్వర్యము లొసంగును. విభూతి గొప్ప మహిమ గలది.

అనేక శుభముల నొసంగు భస్మము రెండు విధములు. ఆద్దానిని చెప్పుచున్నాను. సావధానముగా నాలకింపుమని శంకరుడు భక్తులగువారికి చెప్పనారంభించెను.

మహా భస్మమనియు స్వల్పభస్మమనియు, రెండు విధములుగా నుండు విభూతి శ్రౌత లౌకికమనియు, స్మార్తమనియు రెండు తెఱఁగులయ్యెను. ఇతరులు శివనామమును స్మరించుచు విభూతి ధరించవచ్చును. బ్రాహ్మణ క్షత్రియ వైశ్యులు మంత్రముల నుచ్చరించుచు భస్మము ధరించవలెను. త్రిపుండ్రములుగా ధరిఁపబడు విభూతికి కాల్చబడిన ఆవు పేడ ద్రవ్యంబగును. ఇద్దియే ఆగ్నేయ భస్మయనంబడు చున్నది. విత్యాగ్ని హోత్రముఁదగు విభూతినైనను తదితర యజ్ఞముల విభూతినైనను మూడు రేఖలుగా ధరించవలెను. జాబాలీ ఉపనిషద్గతములైన అగ్ని రిత్యాదిసప్త మంత్రములతో సజలమైన భస్మమును ధరించవలెను. అన్ని వర్ణములవారు సమస్త ఆశ్రమములవారును సమంత్రకముగా నైనను అమంత్రకముగానైనను ఉద్ధూళనమును త్రిపుండ్ర ధారణమును చేసికొనవచ్చును. ముముక్షువగువాడు ఉద్ధూళనమును త్రిపుండ్ర ధారణమును ప్రమాదమున గూడా విడువగూడదు.

మహేశ్వరుడు, విష్ణుమూర్తి, బ్రహ్మదేవుడు, పార్వతి, లక్ష్మి, సరస్వతులు, తదితర ఇంద్రాది దేవతలందరు, దేవర్షులు, మహర్షులు, సనక సనందనాది సిద్ధులు, సాధ్యులు, కిన్నర కింపురుషాదు లందరు బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్యశూద్రులు సంకరజాతివారు ఉద్ధూళనమును త్రిపుండ్రమును ధారణమును గావించుచున్నవారు. ఇవ్విధము శివుడు నొక్కి చెప్పెను. భస్మధారణ జేయనివారికి వర్ణాశ్రమాచార ప్రయుక్తమగు స్వధర్మము సిద్ధింపదు. కోట్లకొలది జన్మలయందును సంసారము నుండి విముక్తి చేకూరదు. శతకోటి కల్పములకైనను శివతత్వ జ్ఞానము కలుగజాలదు. భస్మధారణ రహితులు మహాపాపులని శాస్త్రము లుద్ఘోషించుచున్నవి. అట్టివారు చేయు వ్రతోపవాసాది పుణ్యములు విపరీత ఫలము నొసగును. గొప్ప గొప్ప దురితములు నాచరించినవారికి శివద్వేషము గలవారికి త్రిపుండ్ర ధారణమునందు సేవగింపు గలుగును.

ఐతే ప్రతిదినము శివాగ్ని కార్యము నొనర్చి ఈ క్రింది మంత్రములతో భస్మమును చేతిలోనికి గ్రహించవలెను.

శ్లో॥ సద్యోజాతం ప్రపద్యామిసద్యోజాతాయవై నమోనమః
భవేభవే నాతి భవే భవస్వమాం। భవోద్భవాయనమః
వాసుదేవాయ నమో జ్యేష్ఠాయ నమః శ్రేష్ఠాయ నమో
రుద్రాయ నమః కాలాయ నమః కలివికరణా నమోసల
వికరణాయ నమో భలాయ నమో బలప్రమథనాయ

నమ సర్వభూత డమనయ నమో మనోన్మనాయనమః। అఘో రేభ్యో థఘోరేభ్యో ఘోర ఘోర తరేభ్యః॥ సర్వేభ్య స్సర్వ నర్వేభ్యో నమ స్తే అస్తు రుద్రరూపేభ్యః। తత్పురుషాయ విద్మహే। మహాదేవా య ధీమహి। తన్నోరుద్రః ప్రచోదయాత్॥ ఈశాన స్సర్వవిద్యా నామీశ్వరస్సర్వ భూతానాం బ్రహ్మాధిపతి ర్బ్రహ్మణోధి పతి ర్బ్రహ్మాశివోమే అస్తు సదా శివోం॥

అగ్నిరితిభస్మ। వాయురితిభస్మ॥ జలమితిభస్మ। స్థలమితి భస్మ। వ్యోమేతిభస్మ। సర్వగ్ం హవా ఇదం భస్మ। మన ఏతాని చక్షూగ్ంషి భస్మాని॥

అను మంత్రములతో విభూతి నభిమంత్రించవలెను. "మానస్తోకి" అనెడి ఈ క్రింది మంత్రముతో చేతిలోనికి తీసు కొని నీటితో తడుపవలెను.

"మనస్తోకే" తనయే మాన ఆయుషిమానో గోషుమానో అశ్వేషురీరిషః వీరాన్మానోరుద్ర భామితో వధీర్ హవిష్యస్తో నమసా విధేమతేః। త్ర్యాయుషం"

అను ఈ క్రింది మంత్రముతోను త్ర్యంబక మంత్రము తోను మూడు రేఖలు ధరించవలెను.

మం॥ త్ర్యంబకం యజామహే సుగంధిం పుష్టివర్ధనం।
ఉర్వారుక మివ బంధనాన్మృత్యోర్ముక్షీయమామృతాత్॥
యేతే సహస్రమయుతం పాశామృత్యోమ ర్త్యాయహంతవే।

తాన్ యజ్ఞస్యమాయయా సర్వానవ యజామహే ।
మృత్యవే స్వాహా మృతవే స్వాహా ॥

అని భస్మమును లలాటమందును. బాహువులందును, కుక్షి యందును. కంఠమునందును, హృదయమందును, శిరస్సునందును నుదుటిపై కనుబొమ్మలుదాటి ప్రక్కలకుగాని, క్రిందికిగాని ధరించ రాదని నియమము గలదు. భస్మధారణ ప్రయుక్త మంత్రములను తద్దేవతలను స్మరింపజాలనివారు "ఓంన్నమః శివాయ" అనుచు శివుని స్మరించుచు భస్మము ధరించవలెను.

మం॥ త్ర్యాయుషం జమదగ్నేః కశ్యపస్యత్ర్యాయుషఃయద్దే
వానాం త్ర్యాయుషం తన్మే అస్తుత్ర్యాయుషం ॥

సమృద్ధిగా నుండి మన మనోదేహములకు సుఖశాంతుల నిచ్చి తద్వారా ఉపాసకునకు సౌలభ్యము కలుగజేయునని దీని వలన తేలినది. ఏనాడో యిట్టి విషయమును కనుగొని పురబాహ్య స్థానములుగా నిర్ణయించి. సంధ్యోపాసనకు సూర్యోదయాస్తమయ సమయములు చల్లని కాలమును నిర్ణయించిన ఋషులు కాధునిక విజ్ఞాన శాస్త్రజ్ఞు లెంతయో ఋణపడి యున్నారు. ఆ మునులు వంద నీయులు, వారికీ యాధునిక విజ్ఞాన శాస్త్రపరికరము లక్కరలేకుండ గనే ఋషులు తమ దివ్యజ్ఞాన సంపత్తిచేతనే యీ విషయమును కనుగొని లోకమును తరింపజేసినారు.

వేయేల ? బుద్ధిమంతులు నిత్యము విభూతిఁ దాల్చవలెను. శివలింగము నారాధింపవలెను. షడక్షరీ మహామంత్రమును జపించ వలెను (ప్రణవముతో కూడిన శివపంచాక్షరివి షడక్షరి యందురు. ఓంకారము లేనిది పంచాక్షరి యనబడును) భస్మధారిని దండించు వారు చండాల బీజమునుండి జన్మించినవారిని తెలియునది బ్రాహ్మణ క్షత్రియులు మానస్తోక మంత్రముతోడను వైశ్యులు త్ర్యంబక మంత్రము తోడను, శూద్రులు. వితంతు స్త్రీలును పంచా క్షరీ మంత్రముతోడను భస్మధారణఁ జేయవలసి యుండును. బ్రహ్మచారి - త్ర్యంబక మంత్రము వలనను, గృహస్థుఁడు - పంచ బ్రహ్మ మంత్రముల తోడను, వానప్రస్థుఁడు - అఘోర మంత్రమునను, సన్యాసి—ప్రణవమునను విభూతి రేఖలను మేనుఁదాల్ప వలసి యుండును.

అత్యాశ్రమియై శాంభవీ దీక్షితుండైన శివయోగి— యెల్ల పుడు ఈశాన మంత్రముతో భస్మము ధరింపవలెను. ఎవరును భస్మధారణమును మానగూడదని శివుడు శాసించి యున్నాడు. భస్మస్నానమున తనువునందు నిలచు భస్మకణములన్నియు శివలింగములనియే భావింపవలెను. తెలిసిగాని, తెలియకగాని ధరింపఁబడు భస్మము యగ్నివలె పావనంబగును.

భస్మమును ధరింపనిది రుద్రాక్షలను వేసికొనని ది నీటిచుక్కనైనను త్రాగరాదు. ఒక వేళ వట్లు చేసిన యెడల గాయత్రీ జపముతో శుద్ధియగును. యతులు ప్రణవజపమున పునీతులగుదురు. భస్మ త్రిపుండ్రములను విందించువారు శివుని

నిందించువారే యగుదురు. శివాలయములేని గ్రామము నివ సింపదగినదికాదు. శివారాధనలేని జన్మము వ్యర్థము, శివ జ్ఞానములేని యుపాసన సిద్ధింపదు.

మూడు లోకములు నాధారంబగు మహేశ్వరుని, రుద్రా క్షంకితునను భస్మరేఖలను లోకమునఁగల సప్తకోటి మహా మంత్రములతో శివపంచాక్షరిని జపము జేయుదురో వారి వంశ మున వేయిమంది పూర్వీకులను వేయిమంది తరువాత వారిని నధోలోకమునుండి యుద్ధరించుచు దీర్గవ్యాధులు లేనివారై సంపూర్ణ ముగా జీవించి అనాయాస మరణము నొందుదురు.

శ్రాద్ధమునందు, యజ్ఞమునందు, జపమునందు, హోమము నందు, వైశ్వదేవమునందు, దేవపూజనమునందును భస్మత్రిపుండ్ర ములఁదాల్చువారు అపమృత్యువులను తొలగించుకొందురు. జలస్నానము శరీరమైలను మాత్రము పోగొట్టును. భస్మ స్నానము బాహ్యాభ్యంతర శుచిత్వము నొందజేయును. మంత్ర స్నానమున పాపములు హరించును. ఉపాసనయను పరిశ్రమ మునఁజేసిన శివసాయుజ్యము చేకూరును.

భస్మధారణము లేనివారు చేసిన జపదానములు సిద్ధిం పవు. వానప్రస్థులు కన్యకలు, అదీక్షితులును మధ్యాహ్నము నకో ముందు తడిపిన భస్మమును తరువాత పొడి భస్మము ధరింపవలసి యుండును. భస్మరుద్రాక్షలు లేని జన్మము నిరుప యోగంబగునది, తలకాయ, నొసలు, చెవులు, కన్నులు

ముక్కు, నోరు, మెడ, రెండు చేతులు, మోచేతులు, చేతి మణి కట్టులు, హృదయము, రెండు ప్రక్కలు, బొడ్డు, నడుము, తొడలు, పిలమండలు, మోకాళ్ళు, పాదములు అను ముప్పది రెండు స్థానములు - భస్మధారణమునకు ఉత్తమంబులు.

శిరస్సు, లలాటము, చెంపలు, కంఠము, భుజములు, మోచేతులు, మణికట్టులు, హృదయము, నాభి, పార్శ్వద్వయము, వెన్ను అను పదునారు చోట్లు మధ్యమములు, లలాటము, చెవులు, భుజములు, హృదయము, గుహ్యము, నాభి, అను నెనిమిది భస్మధారణమునకు విహితస్థానములగుచున్నవి. ముత్తైదువులు భస్మము మూడు రేఖలుగా నొసట వెంట్రుకల వరకు ధరించి కుంకుమబొట్టు పెట్టుకొనవలెను. దైవభక్తిగల ప్రతి మానవుడును భస్మరుద్రాక్షలను ధరించుట, ధరించుట యందు ప్రవృత్తుఁడు కావలసియుండును. మనము బుద్ధిమంతుల మగుద మేని విభూతిగల నొసట చందనాదులు గలఁది కొనవలదు. ఒకవేళ శ్రీగంధాధులను స్వీకరించు నుద్దేశము ఉన్న యెడల భస్మముతో కలిపియే ధరింపవలెను. స్త్రీహత్య, గోహత్య, వీరహత్య, అశ్వహత్య, పరద్రవ్యాపహరణము, పరస్త్రీగమనము, పరనింద, ఇతరుల భూమి నపహరించుట, అకారణముగా నొరులను బాధించుట, పంటలు నెత్తికొని పోవుట, తోటలఁ బాడుచేయుట, ఇండ్లు కాల్చుట మున్నగు దుష్కృత్యములున్ను ఆవు, బంగారము, గేదె, నువ్వులు, గొంగళి వస్త్రములు, అన్నము, ధాన్యము, జలము

ర్వేద సామవేదములుగను. బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులుగను భావించవలయును. ముక్తి కాముడయి భస్మమును ధరించువానికి జన్మరాహిత్యము కాగలదు. సకాముడు పూర్ణకాముడగును. బ్రహ్మచారులు, గృహస్థులు, వానప్రస్థులు, అందరును భస్మము ధరించదగును. ఉపపాతకములు, మహాపాతకములు భస్మము ధరించుటచే నశించును. విధి తెలియని వారు శ్రద్ధా భక్తులతో ధరించినను ముక్తినొందగలరు. భస్మము. ఎన్ని పాపములనో నశింపజేయునుగాని, శివనిందయుఁ శివభక్తుని నిందయుఁ చేయు వారి పాపములు నశింపచేయదు, కంఠమున రుద్రాక్షమాలను, ఫాల మున భస్మముగలవాడు లోకపూజ్యుడగును. భస్మము ధరించుటచే సర్వతీర్థములందు స్నానముచేసిన ఫలము వచ్చును. అట్టివారి పితరులుగూడ తరించెదరు. భస్మము ధరించువారు ఇహలోకమున సుఖముగా దీర్ఘాయుష్మంతులయి జీవింతురు. భస్మ ధరించుటచే సమస్త వ్యాధులు నశించును. అట్టివారు దేహాంతమున విమానము నధిష్ఠించి స్వర్గము సత్యలోకము వైకుంఠము కైలాసమునకు వెళ్ళి అచ్చట శివునితో సాయుజ్యము పొందును.

—•••—

మున్నగు వానిని నీచులనుండి పరిగ్రహించుటయు. జాలరి వనిత లను, వేశ్యస్త్రీలను, చండాల తరుణులను శూద్రరమణులను నాట్య కత్తెలను, రజస్వలలను పెండ్లికాని కన్యలను విధవలను పొందు టయు మాంసము తోట, రసవస్తువులు, ఉప్పు అను వానిని దానము గ్రహించుటయు, కొండెములు చెప్పుటయు, కపటముగా మాట్లాడు టయు, తప్పుడు సాక్ష్యము. అబద్ధమాడుట అనునవి మొదలగు వివిధ అసంఖ్యాక పాపములు - పూర్వజన్మములయందు చేయ బడినవైనను ఈ జన్మలో పొరపాటున సంభవించినవైనను భస్మ త్రిపుండ్రములను ధరించుటవలన తత్కాలముననే నశించును.

శ్రీ సనత్కుమారులవారు శివుని సమీపించి సాష్టాంగముగ నమస్కరించి వినయముతో భస్మము ఎటుల ధరించవలయును అని మహాదేవుని ప్రశ్నించగా : శివుడిట్లు చెప్పెను. మంత్రములతో భస్మమును తీసికొని అందు నుదకముంచి దానివి అంగుష్ఠములతో కలిపి మూడు రేఖలుగ ముఖమున కనుబొమ్మలతో సమానముగా ధరించవలయును. మొదట మధ్యమ అనామికలలో రెండు రేఖల దిద్ది అంగుష్ఠముతో ఆ రెండు రేఖలును మధ్యనుండి మధ్యరేఖ భస్మముతో దిద్దవలయును. ఇట్లు చేయుటయే త్రిపుండ్రము అనబడును. ఇందులో మూడు రేఖలును వరుసగా అకార ఉకార మకారములుగను, గార్హపత్య దక్షిణాగ్ని ఆహవనీయములను త్రేతాగ్నులుగను, సత్వరజస్తమోగుణములుగను, ఋగ్వేద యజు

బాలాశిషః

స్వాం శేనేదం తతం యేన సత్వమీశాత్రినందన ।
ముంచ ముంచ విపద్భ్యోముం రక్ష రక్ష హరే శిశుమ్ ॥
ప్రాతర్మధ్యందినే సాయం నిశి చాప్యన సర్వతః ।
దుర్ద్రుగ్గో ధూళి భూతార్తి గృహ మాతృగ్రహాధికాన్ ॥
ఛింది ఛింద్యఖిలారిష్టం కమండల్వారి శూలధృక్ ।
త్రాహి త్రాహి విభో నిత్యం త్వద్రక్షాలంకృతం శిశుమ్ ॥
సుప్తం స్థితం చోపనిష్టం గచ్ఛం తం క్వాపి సర్వతః ।
భో దేవావశ్వినా వేష కుమారో వామనామయః ॥
దీర్ఘాయురస్తు సతతం సహ ఓజో బలాన్వితః ॥

ఇతి బాలా శిషః

పిల్లలకు ఆరోగ్యముగా లేనప్పుడు ఈ పై శ్లోకములు 10 సార్లు పఠించి మంత్రించిన భస్మము రాయవలెను. ఆరోగ్యము కలుగగలదు.

ఇతి శ్రీ పరమహంస పరివ్రాజక శ్రీ వాసుదేవానంద సరస్వతీ విరచితం.

సమాప్తము.

బిల్వ వృక్ష మహిమ

శ్రీ మహావిష్ణువు శ్రీ మహాలక్ష్మి శివునిగురించి తపస్సు చేయుచుండగా లక్ష్మీదేవి కుడిచేతి నుండి బిల్వవృక్షము పుట్టెను. విష్ణుమూర్తి యా బిల్వపత్రములచే శంకరుని పూజించగా శంకరుడు వారికి ప్రత్యక్షమై సర్వదేవోత్తమత్వము జగద్రక్షణ సామర్థ్యము వరంబుగా నొసంగెను. బిల్వమునకు శ్రీ వృక్షమని కూడా నామంబు వచ్చెను. వైకుంఠమున. మందర పర్వతమున, స్వర్గలోకమున, పుణ్యక్షేత్రములందు నీ వృక్షమును దేవతలు నాటిరి. నిత్యం శివలింగమును గాని, శ్రీ యంత్రమును గాని బిల్వదళములతో నర్పించువారు సకల పురుషార్థములు పొందుదురు. వారి దారిద్ర్యము నశించి యైశ్వర్యవంతులగుదురు.

పురుగులచే కొరకబడనివియు. లేతవైనవియు, మూడు దళములుగల బిల్వములచే శివుని పూజించినవారు శివసాయుజ్యము నొందుదురు.

బిల్వము - ఏకబిల్వము, త్రిదళము, పంచదళము అను భేదములచే గాన్పించుచున్నది. శివ స్వరూపుడగుటచే - ఏకబిల్వమనియు, త్రినేత్ర స్వరూప మగుటచే త్రిదళమనియు, సద్యోజాతాది పంచముఖ స్వరూపుడగుటచే పంచదళమనియు ప్రసిద్ధి వహించినది.

బిల్వము నధోముఖముగా పూజింపవలెను గాని, ఎటుల

నుత్పత్తి నొందినచో అటుల పూజింపకూడదు, తక్కిన పుష్పాదు లన్నియు ఎటుల ఉత్పత్తియో అటులే పూజ యొనర్పవలయును. బిల్వము పదిరోజుల క్రింద కోసినను పూజకు పనికివచ్చును. పుష్పము లేపూట పూచినవి - ఆ పూటనే గాని మరియొక పూటకు పనికిరావు. ఒక్క సోమవారమున కోసిన బిల్వపత్రి యా రోజు ననే పూజకు నుపయోగించును, గాని మరుచటికి నుపయోగింపదు. ఎండి పోయినదైనను - కొన్ని రోజుల క్రిందట కోసినవైనను బిల్వదళములు పూజకు పనికి వచ్చునని శాస్త్రములయందు గలదు. ఒకప్పుడు లక్ష్మీదేవి శ్రీ మహావిష్ణువును - ఏ పుష్పములచే పూజించిన శివుండు ప్రసన్నుండగును." అని యడుగ" కమలార్చన వలన ప్రసన్నుండగునని" యాతడు వచించెను, అంత లక్ష్మి సహస్రకమలములను తానే స్వయముగా కోసికొనివచ్చి లెక్కపెట్టి శివుని పూజించుచుండగా రెండు కమలములు తక్కువ య్యెను. అంతట లక్ష్మీదేవి ఆశ్చర్యమును పొంది ఒక స్తనమునుగోసి కమ లమునకు బదులుగా పూజించి రెండవది కోయబోవగా శివుండు ఆమె భక్తికి మెచ్చి ప్రత్యక్షమై వరంయిచ్చెను. అది మొదలు శ్రీఫలమని మారేడు వృక్షమునకు పేరువచ్చినది. భక్తిగలిగిఒకటి గాని, మూడుగాని,ఐదుగాని, ఆరుగాని, పదనొకండుగాని, ముప్పది ఆరుగాని, నూటఎనిమిదిగాని, ఆరునూర్లుగాని, సహస్రముగాని ప్రదక్షిణములు బిల్వవృక్షమును పూజించి చేసిన సర్వరోగములు నశించును. సర్వదుష్టగ్రహములు తొలగును, సంతానము కలుగును.

శివలింగము నభిషేకించి పూజించిన బిల్వతీర్థము పుచ్చుకొనిన యెడల - సమస్తపాపములు నశింపజేయును.

శివతత్వ సుధానిధియందు బిల్వమహిమ విశేషముగా వచింపబడినది. అనేక జన్మములవలన సంపాదించబడిన పుణ్యము వలనగాని, మానవులకు బిల్వపత్రములతో ఈశ్వరుని అర్చించే అదృష్టము కలుగదు. బిల్వదళములతో శివపూజ జేసిన వారికి తిరిగి జన్మలేదు. బిల్వపత్రములు లభించనపుడా చెట్టు క్రిందనున్న పవిత్రమైన మట్టితోనైనను కస్తూరి పొడివలె శివుని పూజింప వచ్చునని శాస్త్రప్రమాణము.

ఎవరు బిల్వవృక్షము క్రింద శైవుల భుజింపజేయునో అట్టి వారు శివలోకమును పొందును. ప్రాతః కాలమున బిల్వము సందర్శించి ప్రదక్షిణము చేసిన వానికి సర్వపాపములు నశించును. ఎవడు మారేడు దళములతో శివుని పూజించడో నూరేండ్లు బ్రతికినను వాని జన్మ వ్యర్థము. ఎవడు మారేడు దళములతో శివలింగమును నిత్యము పూజించునో వాడు మహదైశ్వర్యము నొందును. బిల్వమూలమున పంచాక్షరి జపము చేసిన త్వరలో మంత్రసిద్ధియగును.

బిల్వవృక్షమహిమ సమాప్తము.

— * —

స్తోత్ర రత్నములు

విఘ్నేశ్వర షోడశనామాని

సుముఖశ్చైకదన్తశ్చ కపిలో గజకర్ణకః
లమ్బోదరశ్చ వికటో విఘ్నరాజో గణాధిపః. 1

ధూమకేతుర్గణాధ్యక్షః ఫాలచన్ద్రో గజాననః
వక్రతుణ్డశ్శూర్పకర్ణో హేరమ్బస్స్కన్దపూర్వజః. 2

షోడశైతాని నామాని యః పఠేచ్ఛృణుయాదపి,
విద్యారమ్భే వివాహే చ ప్రవేశే నిర్గమే తథా. 3
సంగ్రామే సర్వకార్యేషు విఘ్నస్తస్య న జాయతే.

శివమహిమ్న స్తోత్రమ్

మహిమ్నః పారం తే పరమవిదుషో యద్యసదృశీ స్తుతి ర్బ్రహ్మాదీనామపి తదవసన్నా స్త్వయి గిరః, అథావాచ్య స్సర్వ స్స్వమతిపరిణామావధి గృణన్ మమాప్యేష స్తోత్రే హర నిరప వాదః పరికరః. 1

అతీతః సంథానం తవ చ మహిమా వాఙ్మనసయో రతద్వ్యా వృత్త్యాయం చకిత మభిధత్తే శ్రుతిరపి, స కస్యస్తోతవ్యః కతవిధ గుణః కస్యవిషయః పదేత్వర్వాచీనేపతతినమనః కస్యన వచః 2

మధుస్ఫీతావాచః పరమమమృతం నిర్మితవత స్తవ బ్రహ్మన్

వాణ్యా అపి సురగురో ర్విస్మయపదమ్. మమత్వేతాం వాణీం గుణకథనపుణ్యేన భవతః పునాత్యస్మిన్నర్థే పురమథపబుద్ధిర్వ్యవసితా. 3

తవైశ్వర్యం యత్తజ్జగదుదయరక్షాప్రళయకృత్త్రయీ వస్తువ్యస్తం తిసృషు గుణభిన్నాసు తనషు. అభవ్యానా మస్మిన్ వరదరమణీయా మరమణీం విహంతు వ్యాక్రోశీం విదధత ఇహైకో జడధియః. 4

కిమీహః కిం కాయ స్సఖలు కి ముపాయ స్త్రిభువనం కి మాధారోధాతా సృజతికి ముపాధానఇతిచ, అతర్క్యైశ్వర్యే త్వయ్యనవసరదుస్థో హతధియః కుతర్కోయం కాంశ్చిన్ముఖర యతి మోహాయ జగతామ్. 5

అజన్మానోలోకాః కిమనయవవంతోపి జగతా మభిష్ఠాతారం కిం భవనిధి రనాదృత్య భవతి, అనీకో వాకుర్యాద్భువనజననేకః పరికరో భ వేన్మందాస్త్వాం ప్రత్యమరవర సంశేరతఇమే. 6

త్రయీ సాంఖ్యం యోగః పశుపతి మతం వైష్ణవమితి ప్రభిన్నే ప్రస్థానే పరమిదమదః పథ్యమితిచ, రుచీనాం వైచిత్ర్యా దృజుకుటిల నానాపథజుషాం నృణామేకో గమ్య స్త్వమసివయసా మర్ణవఇవ. 7

మహోక్షః ఖట్వాంగం పరశురజినం భస్మ ఖణివః కపాలం చేతీయ త్తవ వరదయంత్రోపకరణమ్. సురాస్తాం

తామృద్ధిం దధతి తు భవద్భ్రూప్రణిహితాం నహి స్వాత్మా రామం విషయ మృగతృష్ణాభ్రమయతి 8

ధ్రువం కశ్చి ద్భ్రూతే సకలమపర స్త్వధ్రువమిదం పరో ధ్రౌవ్యాధ్రౌవ్యేజగతి గదతివ్య స్తవిషయే. నమ స్తేఽప్యే తస్మిన్ పురమథనతై ర్విస్మ యఇవ స్తువన్ జిహ్రేమి తాం నఖలు ననుధృష్టా ముఖరతా.

తవైశ్వర్యం యత్నాద్యదుపరి విరించో హరి రథః పరిచ్ఛేత్తుం యాతావనల మనలస్కంధవపుషః తతో భక్తిశ్రద్ధా భర గురుగృహాణద్భ్యాం గిరిశయత్స్వయంతస్థే తాభ్యాం తవ కి మనువృత్తిర్న ఫలతి. 10

అయత్నా దాపాద్యత్రిభువన మ వైరవ్యతికరం దశాస్యో యద్బాహూనభృత రణకండూపర వశాన్, శిరః పద్మశ్రేణీ రచిత చిరణాంభోరుహబలేః స్థిరాయా స్త్వద్భక్తే స్త్రిపురహర విస్ఫూర్జిత మిదామ్. 11

అముష్యత్వ త్సేవాసమధి గతసారం భుజవనం బలా త్కైలాసేపి త్వదధివసతౌ విక్రమయతః. అలభ్యాపాతాళేప్య లసచలితాంగుష్ఠశిరసి ప్రతిష్ఠా త్వయ్యాసీద్ధ్రువ ముపచితో ముహ్యతి తతః. 12

యదృద్ధిం సుత్రామ్ణో వరద పరమో చ్చైరపి సతీ మధశ్చక్రే బాణః పరిజనవిధేయత్రిభువనః, నతచ్చిత్రం తస్మి

న్పరిపసితరి త్వచ్చరణ యోర్నకన్యా ఉన్నత్యై భవతి శిరస
స్త్వయ్య వనతిః. 13

అకాండబ్రహ్మాండక్షయ చకిత దేవాసురకృపా విధేయస్యా
సీద్యస్త్రినయన విషం సంహృతవతః కల్మాషః కంఠేన తన కురు
తేన శ్రియమహో వికారోపి శ్లాఘ్యో భువనభయ భంగవ్య ననినః.

అసిద్ధార్థానైవ క్వచిదపి నదేవాసురనరా నివర్తంకే విత్యం
జగతి జయినో యస్యవిశిఖాః సజానన్నీశ త్వామితర సురసాధారణ
మభూత్ స్మరస్మర్తవ్యాత్మా నహి వశిషుపథ్యః పరిభవః 15

మహీపాదామాతాద్వ్రిజతి సహసాసంశయ పదం విష్ణో
ర్భ్రామ్య ద్భుజపరిఘరుగ్ణగ్రిహగణమ్. ముహు ర్ద్యౌర్దౌ స్థ్యం
యాత్యనిభృతజటాతాడితతటా జగద్రక్షాయై త్వం నటసి ననువా
మైవ విభుతా. 16

వియద్వ్యాప త్తారాగణగుణిత ఫేనోద్గమరుచిః ప్రవాహో
వారాం యః పృషతలఘుదృష్టశ్శిరసితే. జగద్వీపాకారం జలధివల
యం తేన కృతమిత్య నేనైవోన్నేయం ధృతమహిమ దివ్యం తవ
వపుః. 17

రథః క్షోణీ యంతా శతధృతిరథేంద్రో ధమరథో
రథాంగే చంద్రార్కౌ రథచరణపాణి శ్శరఇతి. దిరక్షో స్తే

కోయం త్రిపురతృణమాడంబరవిధిర్విధేయైః క్రీడంత్యో నఖలు ధలతంత్రాః ప్రభుధియః. 18

హరిస్తే సాహస్రం కమలబలిమాధాయ పదయోర్యదే కోనే తస్మిన్నిజ ముదహర న్నేత్రకమలమ్. గతో భక్త్యుద్రేకః పరిణతి మసౌచక్రవపుషాత్రయాణాం రక్షాయై త్రిపురహరజాగర్తి జాగతామ్. 19

క్రతౌ సుప్తే జాగ్రత్త్వమసి ఫలయోగే క్రతుమతాంక్వ కర్మప్రధ్వస్తం ఫలతి పురుషారాధనమృతే, అతస్త్వాం సంప్రేక్ష్య క్రతుషు ఫలదానప్రతిభువం శ్రుతౌ శ్రద్ధాంబధ్వా దృఢపరికరం కర్మసు జనః 20

క్రియాదక్షో క్రతుపతి రధీశ స్తనుభృతా మృషీణా మార్త్విజ్యం శరణదసదస్యా స్సురగణాః. క్రతు భ్రేష్టస్త్వత్తః క్రతుషు ఫలదానవ్యసనినో ధ్రువం కర్తుః శ్రద్ధావిధుం మభిచారాయ హి మఖాః. 21

సతాం వర్త్మత్యక్త్వా శ్రుతిసమధిగమ్యం సహాభువం ఘృణామప్యున్మూల్య స్వజనవిషయన్స్నే హగుణితామ్, ద్విజః కృంతన్నాదె పితర మపరార్థాంత్వాయి విభోమనుష్యత్వం సద్యస్త్రి దశపరిణామేన విజహౌ. 22

ప్రజానాథం నాథ ప్రసభమధికం స్వాం దుహితరం గతాం దెహోద్భూతం రమయితుమదృశ్యస్య వపుషా. ధను

ష్వాణేర్వ్యాతం దివమపి నవత్రాకృతమముం పరిత్ర స్తం తం తే
త్యజతినమృగవ్యాధరభసః 23

స్వలావణ్యాశంసాధృత ధనుషమహ్నాయ తృణవత్పుర
ప్లష్టం దృష్ట్వా పురమథనపుష్పాయుధమపి, యది స్త్రైణందేవీయ
మని రత దేహార్ధ ఘటనాదవై తిత్వా మద్ధావరద ముగ్ధా
యువతయః 24

స్మశానేష్వాక్రీడాస్మరహర పిశాచాస్సహచరా శ్చితాభస్మా
లేపః స్రగపి నృకరోటీపరికరః, అమంగళ్యం శీలం తవ భవతు
నామైన మఖిలం తథాపి స్మర్తృణాం వరదపరమం మంగళ
మపి. 25

మనః ప్రత్యక్చి త్తేసవిధమవధాయా త్తమరుతః ప్రహృష్య
ద్రోమాణః ప్రమదసలిలోత్సంగితదృశః యదాలోక్యాహ్లాదం
హ్రదఇవ నిమజ్యామృతమయే దధత్యంత స్తత్త్వంకిమపి యమి
న స్తత్కిల భవాన్. 26

త్వమర్క స్త్వం సోమ స్త్వ మసి పవన స్త్వం హుతవ
హ స్త్వ మాప స్త్వం వ్యోమ త్వము ధరణిరాత్మా త్వమితి చ,
పరిచ్ఛిన్నామేవం త్వయి పరిణతా బిభ్రతి గిరం నవిద్మ స్త త్త్వం
వయమిహతు య త్త్వం న భవసి. 27

త్రయీం తిస్రోవృ త్తీ స్త్రిభువన మథో త్రీనపి సురానకా
రాద్యై ర్వర్ణైస్త్రీభి రభిదధ త్తీర్ణ వికృతి. తురీయం తే

ధామ ధ్వనిభిరవరుంధానమణుభి స్సమ_స్తం వ్య_స్తం త్వాంశరణద గృహాణాత్యోమితి సతమ్. 28

భవ శ్శర్వోరుద్రః పశుపతి రథోగ్రస్సహా మహా_స్తథా భీమేశానా వితి యదభిధానాష్టక మిదమ్. అముష్మి న్ప్రత్యేకం ప్రవిచరతి దేవశ్రుతిరపి ప్రియాయాస్మై ధామ్నే ప్రణీహితన మస్యోస్మిభవతే. 29

నమో నేదిష్ఠాయ ప్రియదవవిష్ఠాయచ నమో నమః క్షోదిష్ఠాయ స్మరహరమహిష్ఠాయచ నమః నమో వర్షిష్ఠాయ త్రినయన యవిష్ఠాయ చనమో నమస్సర్వస్మైతే తదిదమతి శర్వాయ చనమః. 30

బహుళ రజసే విశ్వోత్పత్తౌ భవాయ నమోనమోజన సుఖ కృతే సత్వోద్రేకే మృడాయ నమోనమః, ప్రబలతమసే తత్సం హారేహరాయ నమోనమః ప్రమతివిపదేని స్త్రైగుణ్యే శివాయ నమోనమః. 31

కృశపరిణతిచేతః క్లేశవశ్యం క్వచేదం క్వచ తవగుణసీ మోల్లంఘినీ శశ్వదృద్ధిః, ఇతి చకిత మమందీకృత్య మాంభ_క్తి రాదా ద్వరద చరణయో_స్తే వాక్యపుష్పోపహారమ్. 32

అసితగిరిసమం స్యాత్కజ్జలం సింధుపాత్రే సురతరువర శాఖాలేఖినీపత్రముర్వీ. లిఖతి యది గృహీత్వా శారదా సార్వకాలం తదపి తవ గుణానా మీశ పారం నయాతి. 33

వపుః ప్రాదుర్భావాదనుమితమిదం జన్మ న పురాపురారే న క్వాపిక్షణమపి భవంతం ప్రణతవాన్, నమన్ముక్తస్సంప్రత్యహ

మతసురగ్రేష్యనతి మా నితీశ క్షంతవ్యం తది దమపరాధద్వయ 34
మపి.

అసురసుర మునీంద్రై రర్చితస్యేందుమౌళే గ్రథితగుణ
మహిమ్నో నిర్గుణస్యేశ్వరస్య. సకలగుణవరిష్ఠః పుష్పదంతా 35
భిధానో రుచిర మలఘువృత్తైస్స్తోత్రమేతచ్చకార.

అహరహరనవద్యం ధూర్జటేస్తోత్ర మేతత్పఠతిపరమ
భక్త్యా శుద్ధచిత్తః పుమాన్యః సభవతి శివలోకే రుద్రతుల్య స్త 36
థాత్ర ప్రచురతరధనాయుః పుత్త్రవాన్ కీర్తిమాంశ్చ.

దీక్షాదానం తపస్తీర్థం యోగహోమాదికాః క్రియాః 37
మహిమ్నః స్తవపాఠస్య కళాం నార్హంతి షోడశీమ్.

మహేశాన్నాపర దేవో మహిమ్నో నపర స్తవః అఘో 38
రాన్నాపరో మంత్రో నాస్తితత్త్వం గురోః పరమ్.

అసమాప్తమిదం స్తోత్రం పూజ్యగంధర్వభాషితమ్. సమా 39
నం మనోహారి శివ మీశ్వరవర్ణనమ్.

కుసుమదశననామా సర్వగంధర్వరాజః శశిధరవర మౌళే
ర్దేవ దేవస్య దాసః సగురునిజమహిమ్నో భ్రష్టఏవాస్య రోషాత్ 40
స్తవన మిద మకార్షీ ద్దివ్యదివ్యం మహిమ్నః

సురవమునిపూజ్యం స్వర్గమోక్షైకహేతుం పఠతియతి
మనుష్యః ప్రాంజలి ర్నాన్యచేతాః వ్రజతి శివసమీపం కిన్నరై
స్తూయమానః స్తవన మిదమమోఘం పుష్పదంత ప్రణీతమ్. 14

శ్రీపుష్పదంతముఖపంకజనిర్గ తేన స్తోత్రేణ కిల్బిషహరేణ హరప్రియేణ, కంఠస్థితేన లిఖితేన గృహస్థితేన సుప్రీణితో భవతి భూత పతిర్మహేశః. 42

యత్కృత్యం తన్నకృత్యం యదకృత్యం కృత్యవత్తదా చరితమ్. ఉభయోః ప్రాయశ్చిత్తం శివతవ నామాక్షరద్వయో చ్చరితమ్. 43

సంసారసర్పదృష్టానాం జంతూనామ వివేకినామ్, చంద్ర శేఖర పాదాబ్జస్మరణం పరమౌషధమ్. 44

ఏక కాలం త్రికాలంవా సర్వదా యః పఠేన్నరః సర్వపాప వినిర్ముక్తశ్శివలోకే మహీయతే. 45

ఇతి శ్రీ పుష్పదంతాచార్యవిరచితం శివమహిమ్నః స్తోత్రం.

సంపూర్ణమ్.

శివాష్టకమ్

ప్రభుం ప్రాణనాథం విభుం విశ్వనాథం జగన్నాథనాథం సదానందభాజామ్, భవద్భవ్య భూతేశ్వరం భూతనాథం శివం శంకరం శంభుమీశాన మీడే. 1

గళే రుండమాలం తనౌ సర్పజాలం మహాకాలకాలం గణే శాదిపాలమ్, జటాజూట గంగోత్తరంగై ర్విశాలం శివం శంకరం శంభుమీశాన మీడే. 2

ముదామాకరం మండనం మండయంతం మహా మండలం భస్మభూషాధరం తమ్. అనాదిం హ్యపారం మహామోహమారం శివం శంకరం శంభుశాన మడే,

వ (త) టాధోనివాసం మహాటాట్టహాసం మహాపాప నాశం సదాసుప్రకాశమ్. గిరీశం గణేశం సురేశం మహేశం శివం శంకరం శంభుమీశాన మీడే. 4

గిరీంద్రాత్మజానంగృహీతార్థదేహం, గిరౌ సంస్థితం సర్వదా పన్నగేహమ్. పరబ్రహ్మ బ్రహ్మాదిభిర్వంద్యమానం శివం శంకరం శంభుమీశాన మీడే. 5

కపాలం త్రిశూలం కరాభ్యాం దధానం పదామ్భో జనమ్రాయ కామం దదానమ్ బలీవర్ధయానం సురాణాం ప్రధానం శివం శంఖరం శంభుమీశాన మీడే. 6

శరచ్చంద్రగాత్రం గ (గు) ణానందపాత్రం త్రినేత్రం పవిత్రం ధనేశస్య మిత్రమ్, అపర్ణా కళత్రం సదాసచ్చరిత్రం శివం శంకరం శంభుమీశాన మీడే. 7

హారం సర్పహారం చితాభూవిహారం భవం వేదసారం సదా నిర్వికారమ్ స్మశానే వసంతం మనోజం దహంతం శివం శంకరం శంభుమీశాన మీడే. 8

స్వయం యః ప్రభాతే నరశ్శూలపాణే పఠేత్ స్తోత్ర రత్నం త్విహ ప్రాప్యరత్నమ్, సుపుత్రం సుధాన్యం సుమిత్రం కళత్రం విచిత్రైస్సమారాధ్య మోక్షం ప్రయాతి. 9

ఇతి శ్రీకృష్ణజన్మఖండే శివాష్టక స్తోత్రం సంపూర్ణమ్.

లింగాష్టకమ్

బ్రహ్మమురారి సురార్చితలింగం, నిర్మలభాసితశోభితలింగమ్,
జన్మజ దుఃఖ వినాశకలింగం, తత్ప్రణమామిసదాశివలింగమ్. 1

దేవముని ప్రవరార్చితలింగం, కామదహన కరుణాకరలింగమ్,
రావణదర్పవినాశన లింగం, తత్ప్రణమామి సదాశివలింగమ్. 2

సర్వసుగంధసులేపిత లింగం బుద్ధివివర్ధన కారణలింగమ్,
సిద్ధ సురాసుర వందితలింగం. తత్ప్రణమామిసదాశివలింగమ్. 3

కనక మహామణి భూషితలింగం, ఫణిపతి వేష్టిత శోభితలింగమ్,
దక్షసుయజ్ఞ వినాశన లింగం, తత్ప్రణమామి సదాశివలింగమ్. 4

కుంకుమ చందన లేపిత లింగం పంకజ హారసుశోభితలింగమ్,
సంచితపాప వినాశన లింగం, తత్ప్రణమామి సదాశివలింగమ్. 5

దేవగణార్చిత సేవితలింగం, భావైర్భక్తిభిరేవచ లింగమ్,
దినకరకోటి ప్రభాకర లింగం, తత్ప్రణమామి సదాశివలింగమ్. 6

అష్టదళో పరివేష్టిత లింగం, సర్వ సముద్భవ కారణ లింగమ్,
అష్ట దరిద్ర వినాశన లింగం, తత్ప్రణమామి సదాశివలింగమ్. 7

సురగురుసురవర పూజితలింగం, సురవరపుష్ప సదార్చితలింగమ్,
పరమపతిం పరమాత్మక లింగం, తత్ప్రణమామి సదాశివలింగమ్. 8

లింగాష్టకమిదం పుణ్యం యః పఠేచ్ఛివసన్నిధౌ,
శివలోక మవాప్నోతి శివేన సహమోదతే.

ఇతి శ్రీలింగాష్టకం.

దక్షిణామూర్త్యష్టకమ్

శ్రీ వ్యాస ఉవాచ :-

శ్రీమద్గురో నిఖిలవేదశిరోనిగూఢ బ్రహ్మాత్మబోధ సుఖ సాంద్రతనో మహాత్మన్ శ్రీ కాంతనాక్పతి ముఖాఖిల దేవ సంఘ స్వాత్మావబోధక పరేశ నమో నమస్తే. 1

సాన్నిధ్యమాత్ర ముపలభ్య సమస్త మేతదాభాతియస్య జగదత్ర చరాచరం చ చిన్మాత్రతాం నిజ కరాంగుళి ముద్రయాయ స్స్వస్యానిశం వదతి నాథ నమో నమస్తే. 2

జీవేశ్వరాద్యఖిల మంత్ర వికారజాతం యత్స్థితామనంత సుఖే చ యస్మిన్, యేనోఽసంహృత మఖండచిదేక శక్త్యా స్వాభిన్నయైవ జగదీశ నమో నమస్తే. 3

యస్స్వాంశజీవసుఖ దుఃఖ ఫలోపభోగ హేతోర్వ పూంషి వివిధాని చ భౌతికాని, నిర్మాయతత్ర విశతాశరణై స్సహా స్తే జీవేన సాక్ష్యమతఏవ నమోనమస్తే. 4

హృత్పుండరీకగతచిన్మణిమాత్మరూపం యస్మిన్ సమర్ప యతి యోగబలేన విద్వాన్, యః పూర్ణబోధసుఖలక్షణ ఏకరూప ఆకాశవ ద్విభురుమేశ నమో నమస్తే. 5

యన్మాయయా హరిహర ద్రుహిణా బభూవుస్సృష్ట్యాది కారిణ ఇమే జగతామధీశాః యద్విద్యయైవ పరయాత్రహి వశ్య మాయా స్థైర్యం గతా గురువరేశ నమోనమస్తే. 6

స్త్రీ పుంసపుంసక సమాహ్వాయ లింగహీవ్ఽపాస్తే

త్రిలింగక ఉమేశతయా య ఏవ,సత్యప్రబోధ సుఖరూపతయాత్వ
రూపవత్త్వే వ చ త్రిజగతీశ నమో నమస్తే. 7

జీవత్రయం భ్రమతి వై యదవిద్యయైవ సంసారచక్ర
ఇహ దుస్తరదుఃఖహేతౌ, యద్విద్యయైవ నిజబోధరతం స్వవశ్యా
విద్యంచ తద్భవతి సాంబ నమో నమస్తే. 8

ఇతి శ్రీగురుజ్ఞానవాసిష్ఠజ్ఞాన కాండస్య ద్వితీయపాదే ప్రథమా
ధ్యాయే శ్రీ వ్యాసకృత దక్షిణామూర్త్యష్టకమ్.

రుద్రస్తుతిః

నమో దేవాయ మహతే దేవదేవాయ శూలినే,
త్ర్యంబకాయ త్రినేత్రాయ యోగినాం పతయే నమః,
నమోస్తు దేవదేవాయ మహాదేవాయ వేధసే,
శంభవే స్థాణవే నిత్యం శివాయ పరమాత్మనే.
నమస్సోమాయ రుద్రాయ మహాగ్రాసాయ హేతవే,
ప్రపద్యేహం విరూపాక్షం శరణ్యం బ్రహరిణమ్.
మహాదేవం మహాయోగ మీశానాం త్వంబికాపతిమ్,
యోగినాం యోగదాకారం యోగమాయాసమాహృతమ్.
యోగినాం గురుమాచార్యం యోగగమ్యం సనాతనమ్,
స సారతారణం రుద్రం బ్రహ్మాణం బ్రహ్మణోఽధిపమ్.
శాశ్వతం సర్వగం శాంతం బ్రహ్మాణం బ్రాహ్మణ ప్రియమ్,
కపర్దినం కళామూర్తిమమూర్తి మమరేశ్వరమ్.

ఏకమూర్తిం మహామూర్తిం వేదవేద్యం సతాం గతిమ్,
నీలకంఠం విశ్వమూర్తిం వ్యాపినం విశ్వరేతసమ్. 7

కాలాగ్నిం కాలాదాహనం కామినం కామనాశినమ్,
నమామి గిరిశం దేవం చంద్రావయవభూషణమ్. 8

త్రిలోచనం లేనిహాన మాదిత్యం పరిమేష్టినమ్,
ఉగ్రం పశుపతిం భీమం భాస్కరం తమసః పరమ్. 9

ఇతి శ్రీ కూర్మపురాణే వ్యాసోక్తా రుద్రస్తుతిః.

ఉమామహేశ్వర స్తోత్రమ్

నమశ్శివాభ్యాం నవ యౌవనాభ్యాం పరస్పరా శ్లిష్టవపుర్ధరభ్యాం, నగేంద్రకన్యావృష కేతనాభ్యాం నమోనమ శ్శంకర పార్వతీభ్యాం. 1

నమశ్శివాభ్యాం సరసోత్సవాభ్యాం నమస్కృతాభీష్ట వర ప్రదాభ్యాం, నారాయణణే నార్చిత పాదుకాభ్యాం నమో. 2

నమభాశివార్యం వృషవాహనాభ్యాం విరించి విష్ణ్వింద్ర సుపూజితాభ్యాం, విభూతి పాటీర విలేపనాభ్యాం నమో. 3

నమశ్శివాభ్యాం జగదీశ్వరాభ్యాం జగత్పతిభ్యాంజయ విగ్రహాభ్యాం, జంభారిముఖ్యైరభివందితాభ్యాం నమో. 4

నమశ్శివాభ్యాం పరమౌషధాభ్యాం పంచాక్షరీ పంజర రంజితాభ్యాం, ప్రపంచ సృష్టిస్థితి సంహృతాభ్యాం నమో. 5

నమశ్శివాభ్యా మతి సుందరభ్యా మత్యంతమాస క్త హృదం
బుజాభ్యామ్, అశేషలోకై క హితంక రాభ్యాం నమో. 6

నమశ్శివాభ్యాం కలినాశనాభ్యాం కంకాళకల్యాణవ పుర్ధరా
భ్యామ్, కై లాసశై ల స్థిత దేవతాభ్యాం నమో, 7

నమశ్శివాభ్యాం మశుభాపహాభ్యాం మశేషలోకై క విశేషి
తాభ్యామ్, అకుంఠితాభ్యాం స్మృతిసంభృతాభ్యాం నమో. 8

నమశ్శివాభ్యాం రథవాహనాభ్యాం రవీందు వై శ్వానరలోచ
నాభ్యామ్, రాకాశశాంకాభ ముఖాంబుజాభ్యాం నమో. 9

నమశ్శివాభ్యాం జటిలం ధరాభ్యాం జరామృతిభ్యాంచ వివర్జి
తాభ్యామ్, జనార్దనాబ్జోద్భవ పూజితాభ్యాం నమో. 10

నమశ్శివాభ్యాం విషమేక్షణాభ్యాం విల్వచ్ఛదమల్లిక దామ
భృద్భ్యామ్, శోభావతీ శాంతవతీశ్వ తాభ్యాం నమో. 11

నమశ్శివాభ్యాం పశుపాలకాభ్యాం జగ త్త్రియీ రక్షణ బద్ధ
హృద్భ్యామ్, సమ స్తదేవాసుర పూజితాభ్యాం నమో నమ శ్శంకర
పార్వతీభ్యామ్. 12

స్తోత్రం త్రిసంధ్యం శివపార్వతీభ్యాం భక్త్యా పఠన్
ద్వాదశకం పఠో యః స సర్వసౌభాగ్య ఫలాని భు క్తే శతాయు
రంతే శివలోకమేతి. 13

ఇతి శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య వర్య శ్రీమచ్ఛంకర
భగవత్పాదాచార్య విరచిత ముమామహేశ్వర స్తోత్రమ్,

ద్వాదశ జ్యోతిర్లింగ స్తోత్రమ్

సౌరాష్ట్రదేశే విశదేతిరమ్యే జ్యోతిర్మయం చంద్ర కళావతంసమ్, భక్తి ప్రదానాయ కృపావతీర్ణం తం సోమనాథం శరణం ప్రపద్యే. 1

శ్రీశైలసంగే విబుధాతిసంగే తులాద్రితుంగేపి ముదా వసంతమ్. తమర్జునం మల్లికపూర్వమేకం నమామి సంసార సముద్ర సేతుమ్. 2

అవంతికాయాం విహితావతారం ముక్తి ప్రదానాయ చ పజ్జనానామ్, అకాలమృత్యోః పరిరక్షణార్థం వందే మహాకాళ మహాసురేశమ్. 3

కావేరికా నర్మదయోః పవిత్రే సమాగమే సజ్జన తారణాయ, సదైవ మాం ధాతృపురే వసంత మోంకార మీశం శివమేక మీడే, 4

పూర్వోత్తరే ప్రజ్వలికానిధానే సదా వసంతం గిరిజా సమేతమ్, సురాసురారాధిత పాదపద్మం శ్రీ వైద్యనాథం తమ హం నమామి. 5

యామ్యే సదంగే నగ రేతిరమ్యే విభూషితాంగం వివిధైశ్చ భోగైః సద్భక్తిముక్తిప్రద మీశ మేకం శ్రీ నాగనాథం శరణం ప్రపద్యే. 6

మహాద్రిపార్శ్వే చ తటే రమంతం సంపూజ్యమాన్య

సతతం మునీంద్రైః, సురాసురై ర్యక్షమహోరగాద్యైః కేదార మీశం శివమేకమీడే. 7

సహ్యాద్రిశీర్షే విమలే వసంతం గోదావరీ తీరపవిత్రదేశే, యద్దర్శనాత్పాతకమాశు నాశం ప్రయాతి తం త్ర్యంబక మీశ మీడే. 8

సుతామ్రపర్ణీ జలరాశి యోగేనిబద్ధ్య సేతుం విశిఖై ర సంఖ్యైః। శ్రీరామచంద్రేణ సమర్పితం తం రామేశ్వరాఖ్యం నియతం నమామి. 9

యం డాకినీశాకినిసమా జైః నిషేవ్యమాణం పింతాశనైశ్చ సదైవ భీమాదిపద ప్రసిద్ధం త శంకరం భక్తహితశి నమామి. 10

సానందమానందవనే వసంత మానందకందం హాతపాప బృందమ్, వారాణసీనాథనాథం శ్రీవిశ్వనాథం శరణం ప్రపద్యే. 11

ఇళాపురే రమ్యవిశాలకేఽ స్మిన్సముల్లసంతం చ జగద్వరే ణ్యమ్॥ వందే మహోదారతరస్వభావం ఘృష్ణేశ్వరాఖ్యం శరణం ప్రపద్యే. 12

జ్యోతిర్మయద్వాదశలింగ కానాం శివాత్మనాం ప్రోక్తమిదం క్రమేణ, స్తోత్రం పఠిత్వామనుజోతిభక్త్యా ఫలం తదాలోక్యా నిశం భజేచ్చ. 13

ఇతి శ్రీ ద్వాదశ జ్యోతిర్లింగ స్తోత్రం సంపూర్ణం.

ద్వాదశ జ్యోతిర్లింగాని

సౌరాష్ట్రే సోమనాథం చ శ్రీ శైలే మల్లికార్జునమ్,
ఉజ్జయిన్యాం మహాకాల మోంకారమ మలేశ్వరమ్. 1

ప్రజ్వాల్యాం వై(జ)ద్యనాథం చ డాకిన్యాం భీమశంకరమ్,
సేతుబంధే తు రామేశం నాగేశం దారుకావనే. 2

వారాణస్యాం తు విశ్వేశం త్ర్యంబకం గౌతమీతటే,
హిమాలయే తు కేదార ఘృష్ణేశం చ విశాలకే. 3

ఏతాని జ్యోతిర్లింగాని సాయం ప్రాతః పఠేన్నరః,
సప్తజన్మకృతం పాపంస్మరణేన వనశ్యతి. 4

ఇతి ద్వాదశ జ్యోతిర్లింగాని

పార్వతీ వల్లభాష్టకమ్

నమోభూతనాథం నమో దేవ దేవః నమః కాల కాలం నమో దివ్యతేజమ్. నమః కామభస్మం నమశ్శాంత శీలం భజే పార్వతీ వల్లభం నీలకంఠమ్. 1

సదా తీర్థసిద్ధం సదా భక్తరక్షం సదా శైవపూజ్యం సదా శుభ్ర భస్మమ్. సదా ధ్యానయుక్తం సదా జ్ఞానతల్పంభజే. 2

స్మశానం శయానం మహాస్థానవాసం శరీరం గజానాం సదా చర్మవేష్టమ్. పిశాచం నిశోచం పశూనాం ప్రతిష్ఠం భజే.... 3

ఫణినాగకంఠే భుజంగాద్యనేకం గళే రుండమాలం మహా వీరశూరమ్, కటివ్యాఘ్ర చర్మం చితాభస్మలేపం భజే. 4

శిరశ్శుద్ధగంగా శివావామభాగం బృహద్దీర్ఘ కేశం సదా మాంత్రినేత్రమ్, ఫణీనాగకర్ణం సదా బాలచంద్రం భజే. 5

కరే శూలధారం మహాకష్టనాశం సురేశం వరేశం మహేశం జనేశమ్, ధనేశామరేశం ధ్వజేశం గిరీశం భజే. 6

ఉదాసం సుదాసం సుకైలాసవాసం ధరానిర్ధరం సంస్థితం హ్యాధిదేవమ్, అజా హేమకల్పద్రుమం కల్పసేవ్యం భజే. 7

మునీనాం వరేణ్యం గుణం రూపవర్ణం ద్విజైస్సంపఠం తం శివం వేదశాస్త్రమ్. అహో దీనవత్సం కృపాలం శివంహి భజే. 8

సదా భావనాథం సదా సేవ్యమానం సదా భక్తి దేవం సదా పూజ్యమానమ్, మాయా తీర్థవాసం సదా సేవ్య మేకం భజే పార్వతీ వల్లభం నీలకంఠమ్. 9

ఇతి శ్రీమచ్ఛంకర యోగీంద్రవిరచితం పార్వతీవల్లభాష్టకమ్.

దారిద్ర్య దహన స్తోత్రమ్

విశ్వేశ్వరాయ నరకాంతకతారకాయ కర్ణామృతాయ శశి శేఖరధారణాయ, కర్పూరకాంతి ధవళాయ జటాధరాయ దారిద్ర్య దుఃఖదహనాయ నమశ్శివాయ. 1

గౌరీప్రియాయ రజనీకలాధరాయ కాలాంతకాయ భుజగాధిప కంకణాయ. గంగాధరాయ గజరాజవిమర్దనాయ దారిద్ర్య దుఃఖ దహనాయ నమశ్శివాయ. 2

భక్తి ప్రియాయ భవరోగభయాపహాయ ఉగ్రాయ దుఃఖ భవసాగరతారణాయ, జ్యోతిర్మయాయ గుణనామ సున్మృత్యకాయ దారిద్ర్య దుఃఖదహనాయ నమశ్శివాయ. 3

చర్మాంబరాయ శవభస్మవిలేపనాయ ఫాలేక్షణాయ మణి కుండల మండితాయ, మంజీరపాద యుగళాయ జటాధరాయ దారిద్ర్య దుఃఖదహనాయ నమశ్శివాయ, 4

పంచననాయ ఫణిరాజ విభూషణాయ హేమాంశు కాయ భువనత్రయమండితాయ, ఆనందభూమివరదాయ తామోమయాయ దారిద్ర్య దుఃఖదహనాయ నమశ్శివాయ. 5

భానుప్రియాయ భవసాగర తారణాయ కారాంత కాయ కమలాసన పూజితాయ, నేత్రత్రయాయ శుభలక్షణలక్షితాయ దారిద్ర్య దుఃఖదహనాయ నమశ్శివాయ. 6

రామప్రియాయ రఘునాథ వరప్రదాయ నా (గ) మప్రి యాయ నకార్ణవతారణాయ, పుణ్యేషు పుణ్యభరితాయ సురార్చి తాయ దారిద్ర్యదుఃఖదహనాయ నమశ్శివాయ. 7

ము(క్తే)క్తీశ్వరాయ ఫలదాయ గణేశ్వరాయ గీతప్రియాయ వృషభేశ్వరవాహనాయ, మాతంగచర్మవాసనాయ మహేశ్వరాయ దారిద్ర్య దుఃఖదహనాయ నమశ్శివాయ. 8

వశిష్టేన కృతం స్తోత్రం సర్వరోగ నివారణమ్,
సర్వసంపత్కరం శీఘ్రం పుత్రపౌత్రాదివర్ధనమ్. 9
త్రిసంధ్యం యః పఠేన్నిత్యం సహి స్వర్గమావాప్నుయాత్,
ఇతి శ్రీవశిష్ట విరచితం దారిద్ర్యదహన స్తోత్రమ్.

విశ్వనాథాష్టకమ్

గంగాతరంగ రమణీయజటాకలాపం
గౌరీనిరంతర విభూషితవామభాగమ్,
నారాయణ ప్రియమనంగ మదాపహారం
వారాణసీపురపతిం భజ విశ్వనాథమ్. 1
వాచామగోచర మనేక గుణస్వరూపం
వాగీశవిష్ణుసుర సేవిత పాదపీఠమ్,
వామేన విగ్రహవరేణ కళత్రవంతం
వారాణసీపురపతింభజ విశ్వనాథమ్. 2
భూతాధిపం భుజగ భూషణభూషితాంగం
వ్యాఘ్రాజినాంబరధరం జటిలం త్రినేత్రమ్,
పాశాంకుశాభయవర ప్రదశూలపాణిం
వారాణసీపురపతిం భజ విశ్వనాథమ్. 3
శీతాంశుశోభితకిరీట విరాజమానం
ఫాలేక్షణానలవిశోషితపంచబాణమ్,
నాగాధిపారచితభాసురకర్ణ పూరం
వారాణసీపురపతిం భజ విశ్వనాథమ్. 4

పంచాననం దురితమత్తమతంగజానాం
నాగాంతకం దనుజపుంగవ పన్నగానామ్,
దావానలం మరణశోక జరాటవీనాం
వారాణసీపురపతిం భజవిశ్వనాథమ్. 5

తేజోమయం సుగుణనిర్గుణమద్వితీయ
మానందకందమపరాజితమప్రమేయమ్,
నాదాత్మకం సకళనిష్కళమాత్మరూపం
వారాణసీపురపతిం భజవిశ్వనాథమ్. 6

ఆశాం విహాయ పరిహృత్యపరస్య నిందాం
పాపే రతిం చ సునివార్య మనస్సమాధౌ,
ఆదాయ హృత్కమలమధ్యగతం పరేశం
వారాణసీపురపతిం భజవిశ్వనాథమ్. 7

రాగాదిదోషరహితం స్వజనానురాగ
వైరాగ్యశాంతినిలయం గిరిజాసహాయమ్,
మాధుర్య ధైర్యసుభగం గరళాభిరామం
వారాణసీపురపతిం భజవిశ్వనాథమ్ 8

వారాణసీపురపతేః స్తవనం శివస్య
వ్యాసోక్తమష్టకమిదం పఠతే మనుష్యః,
విద్యాం శ్రియం విపులసౌఖ్యమనంతకీర్తిం
సంప్రాప్య దేహవిలయే లభతే చ మోక్షమ్. 9

విశ్వనాథాష్టకమిదం యః పఠేచ్ఛివసన్నిధౌ
శివలోక మవాప్నోతి శివేన సహ మోదతే. 10

ఇతి శ్రీమద్వేదవ్యాస విరచితం విశ్వనాథాష్టకమ్
సంపూర్ణమ్.

బిల్వాష్టకమ్

త్రిదళం త్రిగుణాకారం త్రినేత్రం చ త్రియాయుధమ్
త్రిజన్మ పాపసంహారం ఏకబిల్వం శివార్పితమ్. 1

త్రిశాఖైర్బిల్వపత్రైశ్చ అచ్ఛిద్రైః కోమలైశ్శుభైః
తవపూజాం కరిష్యామి ఏకబిల్వం శివార్పితమ్. 2

దర్శనం బిల్వవృక్షైశ్చ స్పర్శనం పాపనాశనమ్.
అఘోరపాపసంహారం ఏకబిల్వం శివార్పితమ్ 3

సాలగ్రామేషు విప్రేషు తటాకే వనకూపయోః.
యజ్ఞ కోటిసహస్రాణాం ఏకబిల్వం శివార్పితమ్. 4

దంతికోటిసహస్రేషు అశ్వమేధశతానిచ.
కోటికన్యాప్రదానేన ఏకబిల్వం శివార్పితమ్. 5

ఏకంచ బిల్వపత్రైశ్చ కోటియజ్ఞ ఫలం లభేత్.
మహాదేవైశ్చపూజార్థం ఏకబిల్వం శివార్పితమ్. 6

కాశీక్షేత్రే నివాసం చ కాల భైరవదర్శనమ్.
గయాప్రయాగమే దృష్ట్వా ఏకబిల్వం శివార్పితమ్.

ఉమాయాసహ దీవేశం వాహనం నందిశంకరమ్,
ముచ్యతే సర్వపాపేభ్యో ఏకబిల్వం శివార్పితమ్. 8

ఇతి శ్రీ బిల్వాష్టకమ్.

తులసీ ల్వనిర్గుండీ అపామార్గక పిత్థకౌ,
శమీ చామలకం దూర్వా అష్టబిల్వాః ప్రకీర్తితాః 9

ఇత్యష్ట బిల్వాని.

శివపంచాక్షర స్తోత్రమ్

నాగేంద్రహారాయ త్రిలోచనాయ భస్మాంగరాగాయ మహేశ్వరాయ. నిత్యాయ శుద్ధాయ దిగంబరాయ తస్మైనకారాయ నమశ్శివాయ. 1

మందాకినీ సలిల చందన చర్చితాయనందీశ్వర ప్రమథనాథ మహేశ్వరాయ. మందారముఖ్య బహుపుష్ప సుపూజితాయ తస్మై మకారాయ నమశ్శివాయ. 2

శివాయ గౌరీ వదనారవింద సూర్యాయ దక్షాధ్వర నాశనాయ శ్రీ నీలకంఠాయ వృషధ్వజాయతస్మైశికారాయ నమశ్శివాయ. 3

వసిష్ఠకుంభోద్భవ గౌతమాదిమునీంద్ర దేవార్చిత శేఖరాయ చంద్రార్క వైశ్వానరలోచనాయ తస్మై వకారాయ నమశ్శివాయ.

యక్షస్వరూపాయ జటాధరాయ పినాకహస్తాయ

సనాతనాయ, సుదివ్య దేహాయ దిగంబరాయ తస్మై యకారాయ నమశ్శివాయ. 5

పంచాక్షరమిదం పుణ్యం యః పఠేచ్ఛివసన్నిధౌ,
శివలోక మవాప్నోతి శివేన సహ మోదతే. 6

ఇతి శ్రీ మచ్ఛంకరాచార్య విరచితం శివపంచాక్షర స్తోత్రం సంపూర్ణమ్.

శ్రీ దశకంఠ రావణ విరచిత శివతాండవ స్తోత్రమ్

పంచామరవృత్తమ్—

జటాజటాహసంభ్రమభ్రమలింప నిర్ఝరీ విలోల వీచివల్లరీ విరాజమానమూర్ధని, ధగద్ధగద్ధగజ్జ్వలల్లలాట పట్టపావకే కిశోర చంద్రశేఖరే రతిః ప్రతిక్షణం మమ.

ధరాధరేంద్ర నందినీ విలాసబంధుబంధుర స్ఫురద్దృ (ద్ది) గంత సంతతి ప్రమోదమానమానసే, కృపాకటాక్ష దోరణీ నిరుద్ధ దుర్ధరాపది క్వచిద్దిగంబరే మనో వినోదమేతువస్తుని. 2

జటాభుజంగ పింగళ స్ఫురత్ఫణామణి ప్రభా కదంబ కుంకుమ ద్రవ ప్రలిప్త దిగ్వధూముఖే, మదాంధసిందుర స్ఫురత్త్వగుత్తరీయమేదురే మనో వినోదమద్భుతం బిభర్తు భూత భర్తరి. 3

సహస్రలోచన ప్రభృత్య శేషలేఖ శేఖర ప్రసూనధూళీ

ధోరణీ విధూసరాంఘ్రి పీఠభూః, భుజంగరాజ మాలయానిబద్ధ జాటజూటకః శ్రియై చిరాయ జాయతాం చకోరబంధు శేఖరః. 4

లలాట చత్వర జ్వల ద్ధనంజయ స్ఫులింగ భాని పీతపంచ సాయకం నమన్నిలింపనాయకమ్, సుధామయూ ఖలేఖయా విరాజ మాన శేఖరంమహాక పాలిసంపదే శిరో జటాలమస్తునః 5

కరాళపాల పట్టికా ధగద్ధగద్ధగ జ్జ్వల ద్ధనందయాధరీకృత ప్రచండ పంచసాయకే ధరాధరేంద్ర నందినీ కూచగ్ర చిత్ర పత్రిక ప్రకల్పనైక శిల్పిని త్రిలోచనే మతిర్మమ. 6

నవీన మేఘమంగలీ నిరుద్ధదుర్ధరస్ఫుర త్కుహూనిశీథినీ తమః ప్రబంధబంధుకంధరః, నిలింప నిర్ఝరీధర స్తనోతుకృత్తి సింధురః కళానిదానబంధురశ్శ్రియం జగద్ధు రంధరః.

ప్రఫుల్ల నీలపంకజ ప్రపంచకాలిమచ్ఛటా విడంబికంఠ కంధరారుచి ప్రబంధకంధరమ్. స్మరచ్ఛిదం పురచ్ఛిదం భవచ్ఛిదం మఖచ్ఛిదం గజచ్ఛిదాంధకచ్ఛిదం తమంతకచ్ఛిదం భజే. 8

అగర్వసర్వమంగళా కళాకదంబమంజరీ రసప్రవాహమాధురీ విజృంభణామధువ్రతమ్, స్మరాంతకం పురాంతకం భవాంతకం మఖాంతకం గజాంతకాంధకాంతకం తమంతకాంతకం భజే. 9

జయత్వద భ్రవిభ్రమ భమద్భుజంగ మస్ఫురద్ధగద్ధగ్ర

ద్వివిర్గ మత్కరాళ బాలహవ్యవాట్. ధిమిద్ధిమి ధ్వనన్మృదంగ తుంగ మంగళ ధ్వనిక్రమ ప్రవర్తిత ప్రచండితాయ వశ్శివః. 10

దృషద్విచిత్ర తల్పయో ర్భుజంగ మౌక్తిక స్రజోర్గరిష్ఠ రత్నలోష్ఠయో స్సుహృద్విపక్ష పక్షయోః. తృణారవింద చక్షుషోః ప్రజా మహీ మహేంద్రయో స్సమంప్రవర్త యన్మనః కదా సదా శివం భజే. 11

కదా నిలింపనిర్ఝరీ నికుంజ కోటరే వస న్విముక్త దుర్మతిస్సదా శిరస్థమంజలిం వహన్ విముక్తలోలలోచనో లలాటఫాల లగ్నక శ్శివేతి మంత్ర ముచ్చర న్కదాసుఖీ భవామ్యహమ్. 12

ఇమం హినిత్యమేవ ముక్తముత్తమోత్తమం స్తవం పఠన్స్మర న్బ్రువన్నరో విశుద్ధిమేతి సంతతమ్, హరే గురౌ సుభక్తి మాశుయాతి నాన్య గతిం విణా మోహనం హి దేహినాం సుశంకరస్య చింతనమ్. 13

పూజావసానసమయే దశవక్త్రగీతం యశ్శంభుపూజన మిదం పఠతి ప్రదోషే, తస్యస్థిరాం రథగజేంద్ర తురంగ యుక్తాం లక్ష్మీం సదైవ సుముఖీం ప్రదదాత శంభుః. 14

ఇతి శ్రీ దశకంఠ రావణ విరచితం శివతాండవస్తోత్రం

సమాప్తమ్.

— * —

మృత్యుంజయ స్తోత్రమ్

శంభో మహాదేవ, శంభో మహాదేవ,

శంభో మహాదేవ గంగాధరా

మృత్యుంజయా పాహి, మృత్యుంజయా పాహి

అద్రీశజాధీశ విద్రావితామౌఘ భద్రాకృతే

పాహి మృత్యుంజయా

ఆకాశకేశాఽమరాధీశవంద్య త్రిలోకేశ్వరా ,,

ఇందూపలేన్దు ప్రభోత్ఫుల్ల కుందార విందాకృతే ,,

ఈక్షాహతానంగ దాక్షీయణీనాథ మోక్షాకృతే ,,

ఉక్షేశసంచార యక్షేశ సన్మిత్ర దక్షార్చితా ,,

ఊహాపథాతీత మహాత్మ్య సంయుక్త మోహాంతకా ,,

ఋద్ధిప్రదా శేష బుద్ధిప్రతారజ్ఞ సిద్ధేశ్వరా ,,

ౠపర్వతోత్తుంగ శృంగాగ్రసంగాంగ హేతో సదా ,,

ఌప్తాత్మభక్తౌఘ సంఘాతి సంఘాతు కారిప్రహాన్పాహి ,,

ౡతికృతానేక పారాదికృత్యంతవీ యాధునా ,,

ఏకాదశాకార రాకేన్దుసంకాశ శోకాంతకా ,,

ఐశ్వర్యదామార్క వైశ్వానరాభాస విశ్వాధికా ,,

ఓష్ఠధ్యధీశాంశు భూషాదిపాపౌఘ మోక్షప్రదా ,,

ఔద్ధత్యహీన ప్రబుద్ధప్రభావ ప్రబుద్ధాఖిలా ,,

అంబా సమాశ్లిష్ట లంబోదరాపత్య బింబాధరా ,,

ఆస్తోక కారుణ్య దుస్తార సంసార నిస్తారణా ,,

పాహి మృత్యుంజయా

కర్పూర గౌరోగ్ర సర్వార్ధ్య కందర్ప దర్పాపహా ,,
ఖద్యోత నేత్రాగ్ని విద్యుద్గ్రిహేక్షది విద్యోదితా ,,
గందేభ చర్మాంగ సక్తాంగ సంహార సింధుప్లవా ,,
ఘర్మాంశుసంకాశ ధర్మైకసంప్రాప్యశర్మ ప్రదా ,,
జ్ఞోత్పత్తి బీజాఖిలోత్పత్తి బీజామరాధీశమాం ,,
చంద్రార్ధ చూడామరున్నేత్ర కాంచీ నగేంద్రాలయా ,,
ఛందశ్శిరోరత్న సందోహసంవేద్య మందస్మితా ,,
జన్మక్షయాతీత చిన్మాత్రమూర్తే భవోన్మూలనా ,,
ఝణత్కార ఘంటామణి వ్రాతకాంచీ గుణశ్రేణికా ,,
జణిత్యష్ట చింతాంతరంగ ప్రమోదాటనానంద హృత్పాహి ,,
టంకారటం కామరున్నేత్ర భంగాంగ నాసంగతా ,,
ఠాశీమహాపాళి కేళీ తిరస్కార కారాశనా ,,
డోలాయమానాంతరంగీకృతానేకలా స్యేశమాం ,,
ఢక్కాధ్వనిధ్వాన దాహధ్వని భాస్వత్కృత్యమాం ,,
ణాకారనేత్రాంత సంతోషితాత్మ శ్రితానందమాం ,,
తాపత్రయాత్యుగ్రదావానలాసాక్షి రూపావ్యయా ,,
స్థాణోమురారాతి బాణోల్లసత్పంచ బాణాంతకా ,,
దీనావనాద్యంత హీనాంగమాంతైక మనోదితా ,,
ధాత్రీధరాధీశ పుత్రీపరిష్వంగ చిత్రాకృతే ,,
నందీశ వాహార విందాసనారాధ్య విందాకృతే ,,
పాపాంధకార ప్రదీపాద్వయానందరూపా ప్రభో ,,

పాహి మృత్యుంజయా

ఫాలాంబకానంద నీలోజ్జ్వలన్నేత్ర శూలాయుధా ,,
బాలార్క బింబాంశుభాస్వజ్జటాజూటికాలంకృతా ,,
భోగీశ్వరాకల్ప యోగిప్రియాభీష్ట భోగప్రదా ,,
మౌళిద్యునద్యూర్మిమాలా జటాజూటికాళిప్రియా ,,
యజ్ఞేశ్వరాఖండ తద్ధానిధే దక్ష యజ్ఞాంతకా ,,
రాకేన్దుకోటి ప్రతీకాశ లోకాది నృద్వందితా ,,
లంకేశవన్ద్యాంఘ్రి పంకేరుహా శేష శంకాపహా ,,
వాగీశతూణీర వందారు మందార శౌరి ప్రియాపాహి ,,
శర్వాఖిలాధార సర్వేశగీర్వాణ గర్వాపహాపాహి ,,
షడ్వక్త్రతాత త్రిషడ్గుణ్య లోకాది నృద్వందితా ,,
సోమావతంసాంత రంగేస్వయంధామ సామప్రియా ,,
హేలానిగీర్ణోగ్ర హాలాహలసహ్యా కాలాంతకా ,,
శాణీధరాధీశ బాణాసనాపాన్త శోణాకృతే ,,
క్షిత్యంబు తేజో మరుద్వ్యోమసోమాత్మసత్యాకృతే ,,
ఈశార్చితాంఘ్రీ మహేశాఖిలావాస కాశీపతే ,,
శంభో మహాదేవ శంభో మహాదేవ ,,
శంభో మహాదేవ గంగాధరా ,,
మృత్యుంజయా పాహి మృత్యుంజయా పాహి ,,
మృత్యుంజయా పాహి మృత్యుంజయా పాహి ,,
మృత్యుంజయోము క్తి దాతా అధ్యవోచదితిశ్రుతౌ ,,
భవరోగ నిమగ్నానాం భిషజ్మణి రితీరితః ,,

ఈ శ్వ ర దం డ క ము

శ్రీ కంఠలోకేశ లోకోద్భవస్థాన సంహారకారీ మురారీ ప్రియచంద్రధారీ మహేంద్రాది బృందారకానంద సందోహసంధాయి పుణ్యస్వరూపా విరూపాక్ష దక్షాధ్వర ధ్వంసకాదేవనీదైవతత్వంబు భావించి బుద్ధిప్రధానంబు గర్మంబు విజ్ఞానమధ్యాత్మ యోగంబు సర్వక్రియా కారణంబంచు నానా ప్రకారంబులన్ బుద్ధిమంతుల్ విచారించుచున్ నిన్ను భావింతురీశాన సర్వేశ్వరా సర్వ సర్వజ్ఞ సర్వాత్మకా నిర్వికార ప్రభావా భవానీపతీ నీవు లోకత్రయీవ ర్తనంబులన్ మహీవాయు ఖాత్వాగ్ని సోమార్క తోయంబులం జేసి కావించి సంసార చక్రక్రియా యంత్రవాహుండవై తాదిదేవా మహాదేవ నిత్యంబు నత్యంతయోగస్థితిన్ నిర్మల జ్ఞానదీప ప్రభాజ్వాల విధ్వ స్తనిస్సార సంసార మాయాంధ కారుల్ జిత క్రోధ రాగాది దోషుల్ యతీంద్రుల్ యతాత్ముల్ భవత్పాద పంకేరుహధ్యాన డిండీర ధారానుభూతిన్ సదాతృప్తులై రవ్యయాభవ్య సేవ్యాభట్టారకా భార్గవాగ స్త్య కుత్సాది నానామునిస్తోత్రదత్తావధానా లలాటేక్షణోగ్రాగ్ని భస్మీకృతానంగ భస్మాను లిప్తాంగ గంగాధరా నీ ప్రసాదంబునన్ సిద్ధసాధ్యోరగేంద్రా సురేంద్రాదులున్ శాశ్వతైశ్వర్య సంప్రాప్తులై రీశ్వరా విశ్వకర్తా సురాభ్యర్చితా నాకు నభ్యర్థి త్వంబుల్ ప్రసాదింపు కారుణ్యమూర్తీ త్రిలోకైకనాథా మహాదేవ దేవా నమ స్తే నమ స్తే నమః.

మహాభారతములో కిరాతార్జునీయమందు అర్జునుడు మహే శ్వరుని వలన దివ్యాస్త్రములను పొందుటకు ముందుగా యీ దండక మును పఠించినట్లుగా నన్నయభట్టుచే వ్రాయబడెను.

గణేశాష్టకమ్

యతోఽనంతశక్తేరనంతాశ్చజీవా
యతో నిర్గుణాదప్రమేయా గుణా స్తే,
యతో భాతి సర్వం త్రిథా భేదభిన్నం
సదా తం గణేశం నమామో భజామః. 1

యతశ్చా విరాసీజ్జగత్సర్వమేత త్తథా
బ్జాసనో విశ్వగో విశ్వగోప్తా,
తథేంద్రాదయోదేవసంఘా మనుష్యాః
సదా తం గణేశం నమామో భజామః ॥ 2

యతో వహ్నిభానూ భవో భూర్జలంచ
యతః సాగరాశ్చంద్రమా వ్యోమ వాయుః,
యతః స్థావరా జంగమా వృక్షసంఘాః
సదా తం గణేశం నమామో భజామః ॥ 3

యతో దానవాః కిన్నరా యక్షసంఘాః
యతశ్చారణా వారణాః శ్వాపదాశ్చ,
యతః పక్షికీటా యతో వీరుధశ్చ
సదా తం గణేశం నమామో భజామః ॥ 4

యతో బుద్ధిరజ్ఞాననాశో ముముక్షోర్యతః
సంపదో భక్తసంతోషితాః స్యుః ।
యతో విఘ్ననాశో యతః కార్యసిద్ధిః
సదా తంగణేశం నమామో భజామః ॥ 5

యతః పుత్రసంపద్యతో వాంఛితార్థో
యతోఽభక్తవిఘ్నా స్తథానేకరూపాః ।
యతః శోకమోహౌ యతః కామఏవ
సదాతం గణేశం నమామో భజామః ॥ 6

యతోఽనంతశక్తిః న శేషో బభూవ
ధరాధారణేఽనేకరూపే చ శక్తః ।
యతోఽనేకధా స్వర్గలోకాహి నానా
సదా తంగణేశం నమామో భజామః ॥ 7

యతో వేదవాచో వికుంఠా మనోభిః
సదా నేతి నేతీతి యత్తా గృణంతి ।
పరబ్రహ్మరూపం చిదానందభూతం
సదాతం గణేశం నమామో భజామః ॥ 8

శ్రీ గణేశ ఉవాచ

పునరూచే గణాధీశః స్తోత్ర మేతత్ప ఠేన్నరః ।
త్రిసంధ్యం త్రిదినం తస్య సర్వం కార్యం భవిష్యతి ॥ 9
యో జపేదష్టదివసం శ్లోకాష్టకమిదం శుభమ్ ।
అష్టవారం చతుర్థ్యాంతుసోఽష్టసిద్ధిర వాప్నుయాత్ ॥ 10

యః పఠేన్మాసమాత్రం తు దశవారం దినే దినే ।
సమౌచ యెద్బంధగతం రాజవశ్యం నసంశయః ॥ 11

విద్యాకామో లభేద్విద్యామ్ పు త్రార్థీపుత్ర మాప్నుయాత్ ।
వాంఛి తాల్లభ తే సర్వానేక వింశతివాంతః ॥ 12

యో జపేత్పరయా భక్త్యా గజాననపరో నరః ।
ఏవముక్త్వాతతో దేవ శ్చాంతర్థానం గతః ప్రభుః ॥ 13

ఇతి శ్రీ గణేశపురాణే ఉపాసనాఖండే శ్రీ గణేశాష్టకం

సంపూర్ణమ్

సిద్ధేశ్వర కవచం

ఓం నమశ్శివాయ క్లీం శీర్షం సిద్ధేశ్వరః పాతు, సద్యోజాతం లలాటకం ముఖం వటేశ్వరః పాతు గ్రీవాయాం నీలకంఠకం వామదేవం సదాపాతుహ స్తయోః పార్శ్వయో స్తదా అఘోరంపాతు హృదయం నాభిం తత్పురుషాయచ, ఉపస్థ పాయురూర్వోశ్చ ఈ శానః పాతు శంకరః, జానుజంఘౌ గుల్ఫచరణౌ పాతుమాంగిరిజా పతిః శివసర్వత్ర సర్వేషు పాతుమాం పాహి సంకటాత్, ప్రాతః కాలేపఠేన్నిత్యం కవచం శివరూపకం మహాదేవ ప్రసాదేవ సర్వసిద్ధి ప్రదాయకం సర్వ సంపత్సముద్ధిశ్య పుత్రపౌత్ర సమన్వితమ్ సర్వ రోగ ప్రశమనమ్ అపమృత్యునివారణమ్, ఇహలోకేసుఖం భుక్త్వాచాంతే శివపురం ప్రజేత్.

సిద్దేశ్వర - పద్మాక్షీస్తోత్రమ్

ఓం పద్మాసనే సమాసీన పశ్చిమాది ముఖేస్థితా పద్మాక్షీనామసాదేవి హనుమద్గిరినివాసినీ. సదాభైరవ సేవ్యాచక్రకేణ సమన్వితా. ద్విభుజాశాంతిహృదయా ఘంటాచక్రేణ సంయుతా, సర్వదాసుప్రసన్నాచ భక్తాభీష్ట ఫలప్రదా, సర్వశక్తి సమాయుక్తా సకలానందదాయినీ సర్వలక్షణ సంయుక్తా సచ్చిదానందరూపిణీ, విద్యారంభం కరిష్యామి సిద్ధిర్భవతు మే సదా. పద్మపత్ర విశాలాక్షీ పద్మజాది సుపూజితే. పద్మాక్షి పద్మనిలయే సర్వేషాం హితసర్వదా. పూర్వే సిద్ధేశ్వరం నామ ఆలయం సుమనోహరం. తత్రకుండం మహారమ్యం అమృతోదక పూరితం. పద్మపత్ర సమాకీర్ణం పద్మపుష్ప సుశోభితం నీలవర్ణం సుగంధించ సుశీతల మనోహరం సిద్ధేశ్వరం మహాదేవం సిద్ధచారణ సేవితం సుప్రసన్నం సమాసీనం పంచవక్త్రం సదాశివం సద్యోజాతముఖద్వారం సర్వసిద్ధి ప్రదాయకం యఃపూజయే సకృద్భక్త్యా నరో విశ్చల్ల మానసః సర్వసిద్ధిమవాప్నోతి సర్వసంవత్సమృద్ధిమాన్. ఇదం స్తోత్రం పఠిత్వాతు నిత్యకరణి సమారభేత్, నతు విఘ్నభయంతస్య స్సర్వసిద్ధిమవాప్నుయాత్. ఏకకాలం ద్వికాలం వాత్రికాలోయం పఠేన్నరః సర్వసంపత్సమృద్ధిస్యాత్, పుత్రపౌత్ర సమన్వితం భవపాశ వినిర్ముక్తో శ్రీ శివలోకం సగచ్ఛతి.

వటుక భైరవ స్తోత్రమ్

అస్యశ్రీ ఆపదుద్ధారవటుకభైరవస్తోత్ర మహామంత్రస్య
బృహదారణ్యకో నామఋషిః అనుష్టుప్ఛందః
శ్రీ ఆపదుద్ధార పటుకభైరహో దేవతా
హ్రీం బీజం వటుకాయేతి శక్తి ఓం కీలకం
మమ సర్వకామ్యార్థసిద్ధ్యర్థే జపే వినియోగః
ఓం హ్రాం, వాం అంగుష్టాభ్యాం హృదయాయనమః
ఓం, హ్రీం వీం, తర్జనీభ్యాం శిరవేస్వాహా
ఓం, హ్రూం, వూం మధ్యమాభ్యాం శిఖాయైవషట్
ఓం, హ్రైం, వైం అనామికాభ్యాం కవచాయహుం
ఓం హ్రౌం, వౌం కనిష్టికాభ్యాం నేత్రత్రయాయవౌషట్
ఓం, హ్రః, వః కరతలకరపృష్టాభ్యాం అస్త్రాయఫట్
భూర్భువస్సువరోమితి దిగ్బంధః.
ధ్యానం :- వన్దేబాలం స్ఫటికసదృశం కుంటలోద్భాసివక్త్రం
దివ్యాకల్పై - నవమణిమయైః - కింకిణీ నూపురాఢ్యైః
దీప్తాకారం, విశదవదనం సుప్రసన్నం త్రినేత్రం
హస్తాభ్యాభ్యాం వటుకమనిశం శూలదండౌదధానం.
ఉద్యద్భాస్కరసన్నిభం త్రినయనం రక్తాంగరాగ స్రజం,
స్మేరాస్యం వరదం - కపాలమభయం, శూలందధానం కరైః
నీలగ్రీవ ముదారభూషణయుతం - శీతాంశు ఖండోజ్వలం
బంధూకారుణ వాసనంభవహరం దేవం సదాభావయే ॥
ధ్యాయే నీలాద్రికాంతం శశికలధరంముండమాలం మహేశం

దిగ్వస్త్రం పింగ కేశం డమరుమథశరం, ఖడ్గశాభయా
న్నాగం ఘంటాంకపాలం కరసరసిరు హేబిభ్రతంభీమదంష్ట్రిం.
సర్పాకల్పం త్రినేత్రం. మణిమయ విలసత్కింకిణీ నూపురా
ఢ్యం-కరకలిత కపాలః కుండలీదండపాణి, స్తరుణ తిమిరనీలవ్యాల
యజ్ఞోపవీతి. క్రతుసమయ సపర్యా విఘ్న విచ్ఛేదహేతుర్జయతి
వటుకనాథః సిద్ధదస్సాధకానాం.

ఓం, హ్రీం, వటుకభైరవాయ ఆపదుద్ధారణా యకురు కురు వటుకాయ, హ్రీం, ఓం స్వాహా. ఓం హ్రీం భైరవో భూత నాథశ్చ పూతాత్మా భూతభావనః క్షేత్రజ్ఞః క్షేత్ర పాలశ్చ క్షేత్రదః క్షత్రియో విరాట్ స్వశానవాశీ మాంసాశీ కర్పరాశిస్మరాంతకృత్, రక్తపః పానదః సిద్ధః సిద్ధిదః సిద్ధ సేవితః కంకాళః కాలశమనః కళాకాష్టాతనుః కవిః త్రినేత్రో బహునేత్రశ్చ - తథాపింగళ లోచనః శూలపాణిః ఖడ్గపాణిః కంకాళః ధూమ్రలోచనః భీరుర్భైరవీనాధో భూతపోయోగినీ పతిః ధనదో ధనహారీచ ధనవాన్ ప్రతిభానవాన్ - నాగ హారో నాగపాశో వ్యోమకేశః కపాలభృత్ కాలః కపాల మాలీచ కమనీయ కళానిధిః త్రిలోచనోజ్వలంనేత్ర త్రిశిఖీచ త్రిలోక పః త్రినేత్ర తనయోడింభః శాంతః శాంతజనప్రియః వటుకో బహువేషశ్చ ఖట్వాంగ వరధారకః భూతాధ్యక్షః పశుపతిర్భిక్షుకః పరిచారకః ధూర్తోదిగంబరశ్శూరో హారిణః పాండులోచనః ప్రశాంతః శాంతిదః శుద్ధః శంకరహః ప్రియ బాంధవః అష్టమూర్తి నిధీశశ్చ జ్ఞానశ్చ క్షుతపోమయః అష్టా

ధారః పదాధారః సర్పయుక్త శిఖేసఖః భూధరో భూధరా ధీశో, భూపతిర్భూధరాత్మజః। కం కాలధారీముండీచ, అంత్రయజ్ఞోపవీతి వాన్, జృంభణో మోహన స్తంభీ, మారణః కోభణ స్తథా శుద్ధో నీలాంజన ప్రఖ్యోదైత్య, ముండభూషి తః బలిభుగ్ బలిబుగ్ నాథో బాలో బాలపరాక్రమః। సర్వపత్తారణో దుర్గో— దుష్టభూత నీ షేవితః, కామేకళానిధిః కాంతః - కామినీ వశకృద్వశీ పర్వసిద్ధి ప్రదోవైద్యం ప్రభు ర్విష్ణు రితీవహి - అష్టోత్తర శతం నామ్నాం భైరవస్య మహాత్మనః। మయా తేకధితం, దేవీ రహస్యం సర్వ కామదంయయిదం పఠతే స్తోత్రం నామాష్టశత ముత్తమం వతస్య దురితంకించి ద్రోగాణాంచ భయంనహి నశతృభ్యో భయంకించిత్ ప్రాప్నుయాన్ మానశః క్వచిత్ పాతకానా భయంనైవ పఠేస్తోత్ర మనుత్తమమ్, మారీభయే రాజభయే తథాదుః ఖాప్తిజేభయే, బంధనేభ తధాఘోరే పఠేస్తోత్ర మనుత్తమమ్ సర్వం ప్రశమ మాయా తిభయం భైరవకీర్త నాత్, ఏకదశసహస్రంతు పునశ్చరణ ముచ్యతేయస్త్రి సంర్యం పఠేద్దేని సంవత్సరమతం ద్రితః ససిద్ధిం ప్రాప్ను యాదిష్టాం దుర్గమామపి మానవః.

షణ్మాసాన్ భూమికా మస్తు జపిత్వా ప్రాప్ను యాన్మ హీం - రాజ శతృవినాశార్థం జపేన్మాసాష్టకం యదీరాత్రౌ వారత్రయంచైవ నాశయత్యేవ శాత్రవాన్ జపేన్మా సత్ర యం మర్త్యో రాజానం వశమానయేత్ ధనార్థీవా సుతా ర్థీదా ధారార్థీ యస్తు మానవః జపేమాసత్రయం దేవీ వార

మేకం తథానిశీ ధనం పుత్రాన్ స్తథా దారాన్ ప్రాప్ను యానాత్ర సంశయః రోగీ రోగాత్ర్పముచ్యేత బంధోముచ్యేత బంధనాత్, మృత్యోర్భ యాత్ప్రాచ్యేత దేవీ సత్యం న సంశ యః నిగళైశ్చా పిబందోయః కారాగృహ నిపాతితః శృంఖులా ద్బందనం ప్రాప్తః పఠేశ్చైవ దివానిశీ యాన్ సమీ హతేకామాన్ తాన్‌స్తాన్ ప్రాప్నోత్యసంశయః అప్రకాశ్యం పరంగుహ్యం నదేయం యస్య కస్యచితు, సుకులీనాయశాంతాయ ఋజువేదం భవర్జలే. తద్యా స్తోత్రమిదం పుణ్యం సర్వకామఫల ప్రదం, శ్రీ భైరవోపిహ్యాష్ణో భూత్ స్వయంచ పరమేశ్వరః॥ ఏవంశ్రు త్వావచో దేవీ నామష్ట శతము త్తమం. సంతోషం పరమం ప్రాప్య భైరవస్యమహాత్మనః యజా యేపరయా భక్త్యా సదాసర్వేశ్వరీశ్వరీ, ఇతి భైరవస్తోత్రం సంపూర్ణం.

రక్తజ్వాల జటాధరం శశియుతం రక్తాంగ తేజోమయం హస్తైః శూల కపాలపాశడమరుం లోకై కరక్షకరం బిభ్రాణంశునక వాహనం త్రినయనం, ఆనన్దకోలహాలం వన్దే భూతపిశాచ నాథ బటుకం క్షేత్రస్యపాలం శివం.

గౌతమీ స్తోత్రమ్

రాజేశ్వరీ కోటిలింగే గోదా దక్షిణవాహిని స్నాన దానాదికం పుణ్యం కాశ్యాం కోటిగుణం లభేత్ గౌతమీ ప్రదక్షిణం కృత్వా భూప్రదక్షిణ ఫలం లభేత్. తత్ఫలం

కోటిగుణితం గౌతమీ సాగర సంగమే స్నానదానాదికం కృత్వా పునర్జన్మ న విద్యతే. బ్రహ్మాది శిఖరాదాభ్యాయావత్సాగర సంగమే తావత్ ప్రదక్షిణం కృత్వా పునర్జన్మ న విద్యతే. గౌతమీయత్ర పుత్రాపి దక్షిణాభిముఖీ భవేత్. తత్ర తత్ర మహాపుణ్యం కాశ్యాం కోటి గుణం భవేత్. సర్వతీర్థేషు యత్పుణ్యం తత్ఫలం గౌతమీతటే. ఆచమ్యే పూర్వ మమృతం సోమపానం తదోత్తరే, పశ్చిమే పునరాచమ్య దక్షిణేస్నానమాచరేత్, సతథత్రయ మాకాశే వరవ త్రయమ త్తకే నన్రతయంతు పాతాళే ఆపోహిష్ఠేతి మార్జనమ్ ప్రాతఃకాలేహృదిన్నాభౌ మాధ్యాహ్నే హృదిన్నాభే మధ్యాహే హృది సంస్థితే సాయాజప స్తువాసాగ్రే గాయత్రీ జపలక్షణం ఉత్తమాతారకోపేత మధ్యమాలు ప్త తారకా. అధమా సూర్యసహిత ప్రాతఃసంధ్యాతథాస్మృతాః.

నీ తి వా క్య ము లు

1. మిత్రులారా! ఆహా మనకాలమెట్లు వ్యర్థమై పోవు చున్నది. కాలమనెడి సర్పము మృత్యువనెడి నోటిని తెరచుకొని మనలను మ్రింగివేయుటకు కాచుకొనియున్నదే! ఉత్కృష్టమగు మానవజన్మమెత్తి చెప్పశక్యముగాని బాధల నొందుచు తుదకు యీ శరీరమును మృత్యుదేవతకు బలియిచ్చుటకంటె అజ్ఞానమేమి కలదు! కావున సకలదుఃఖములను బాసి నిత్యానందనరూపుడగు భగవంతుని జేరుటకు "నేను మనుజుడ"నని తలచు ప్రతివాడును యత్నింపవలెను. ఇంతకన్న వేరు సద్గతిలేదు. కనుక దీని యగత్య

మును విచారణచేసి దృఢముగానమ్మి సులభమును, మనోహర మును, రాజబాటయునగు భక్తిమార్గమున తప్పక నడచి తీరవలెను. అయితే "మాకు భక్తి లేదుకదా! మేముచేయు ప్రయత్నము లెట్లు సిద్ధించు"నని సందేహింప పనిలేదు. తఱుచుగా హరికథలు భజనలు జరుపుతావుల కేగుట, భక్తుల సహవాసముజేయుట, జ్ఞానులను దర్శనము చేయుచుండుట, ప్రహ్లాదాది భక్తాగ్రగణ్యుల చరిత్రలు చదువుచుండుట. యీ యైదుసాధనములు భక్తిని యావిర్భవింప జేయును. కాని మధ్య వచ్చు యిబ్బందులకును కష్టములకును వెనుదీయకూడదు, ఏలనన క్షణికములైనట్టి ద్రవ్యాదులగు ప్రాపంచిక విషయముల కొఱకే మన శక్తినంతయు వ్యర్థము చేయుచుంటిమిగదా! ఐన నెట్టియత్నముచే సంపాదించినవైనను కలలో గన్న పదార్థముల వలెనే మాయమైపోవునే! కావున శాశ్వత సౌఖ్యపదవి కొఱకెట్టి పాటుపడవలెనో తెలిసుకొని దానిని బొందుటకై ప్రయత్నించవలెను. ప్రతి దినమును ప్రారంభమున యీ క్రింద చెప్పిన విధమున వర్తించుట యుచితము - ఉదయమున 5 గంటలకు లేచి (4 గంటలకు లేచుట యుచితము) 15 నిమిషములు భగవంతుని ధ్యానించి (భగవన్నామ ముచ్చరించుటయు, ధ్యానశ్లోకములు చదువుటయు) పిమ్మట కాలకృత్యములను తీర్చుకొని స్నానము చేసి (అరగంటలో) వచ్చి తడిపి ఆరవేసిన వస్త్రము(మడివస్త్రము)ధరించి నొసట విభూతికాని, ఊర్ధ్వపుండ్రము

ధరించి దర్భాసనము చిత్రాసనముపై కూర్చుండి బ్రహ్మదండి నిటారుగా నిలపవలెను. తదుపరి ద్విజులైన యెడల సంధ్యావందన మును, తక్కిన వారొక గ్రంథమును చక్కగా చదువుటయును (అర్ధగంట చాలును.) కావించుకొని, పిమ్మట ఉదయం 6-15 నుండి రాత్రి 9 గంటలవరకు భోజనములకుగాని, వ్యవహారములకు గాని న్యాయమైనట్టియు, సాధ్యమైనంత తేలిక యైనట్టియు వృత్తి నొక దానిని చేసికొని. రాత్రి 9 నుండి 9-35 వరకు గ్రంథకాల క్షేపము చేసి. తరువాత 10 నిమిషములు దినచర్యను పరిశీలించి కొని పిమ్మట 15 నిమిషములు భగవద్ధ్యానము చేసి 10 నుండి 5 గంటలవరకు (7 గంటలు నిద్రింపవచ్చును.) ఎక్కువ వ్యవధి గలవారు క్రమముగ ప్రార్థన ధ్యానాదులకు యెక్కువ కాలము వినియోగింపవలెను. సత్యము నెప్పటికిని తప్పకూడదు. మితముగా భుజింపవలెను. సత్యమునే చెప్పుట. (చేతనైనంతవఱకు) చివర చెప్పఁబడిన సాత్త్విక పదార్థములను మాత్రమే భుజించుట మంచిది. ఇట్లు నడచువారు సౌఖ్యసామ్రాజ్య పట్టాభిషిక్తులగుదురు.

2. సత్యమేవ జయతి.

3. సత్యమునే ఆధారముగాను జీవనముగాను తలంచువారు నిజముగా ధన్యులు.

4. సత్యము ఘనమైనది. దానిమాధుర్యము ననుభవించియే తీరవలెను. సత్యముకంటె రక్షించునది ప్రపంచమునందెద్దియులేదు.

5. పరిహాసమునకైనను కలయందైనను కూడ యసత్య మాడకుము.

6. సత్యమే భగవంతుడు.

7. సత్యస్వరూపుడైన భగవంతుడు సత్యవాక్య సంపన్నులకే గానుపించును.

8. ఇతరుల మెప్పుకొరకు దేవుని పూజ లొనర్చిన యెడల ఫలమించుకైన నుండదు.

9. తైలము లేకుండ దీపము వెలుగని విధమున భగవద్భక్తి లేకుండ మనుష్యుడు తరింపజాలడు.

10. భగవదాజ్ఞకు వ్యతిరిక్తమైన మానవుని యాజ్ఞ నెప్పుడును వహించ కూడదు.

11. నిర్జన ప్రదేశముల కప్పుడప్పుడే తెంచుచు భగవంతుని ఆహ్లాదముగ కీర్తించుచు ధ్యానించుచుండవలయును.

12. దైవ భక్తియు సజ్జనసేవయును మోక్షమునకు ముఖ్య సాధనములు.

13. భగవంతుని యే రూపమున ధ్యానించిన నా రూపమున దర్శనమిచ్చును.

14. అజ్ఞానముతో నూరు సంవత్సరములు బ్రతుకుట కంటె జ్ఞానముతో ఒక్కరోజు బ్రతుకుట మేలు.

15. భగవంతుడు అన్ని స్థలములందున్నాడని తెలుసుకొని చాటునైన పాపకార్యములు చేయకుము.

16. ఆత్మసుఖమును అనుభవించు మనుజులు విషయసుఖము లను కోరరు.

17. నిప్పును తాకుటకు యెట్లు భయమో పాపమందట్టి భయమును. బంగారమునందెట్టి ప్రీతియో దైవమందు కనీస మట్టి ప్రీతియైనకలిగి యుండవలెను.

18. విషయములు విషమువంటివి.

19. సతియే పెద్దవల, సుతులే శత్రువులు, ధనమే యగ్నిజ్వాల.

20. ధనము వలన తండ్రి కొడుకులను, అన్నదమ్ములను. స్నేహితులును బంధువులను కూడ పరస్పరము హత్యలను కావించుకొందురుగదా!

21. అల్పులకు భార్యను ప్రేమించుటకు శక్యమౌనుగాని, భగవంతుని ప్రేమించుటకు శక్యముకాదు.

22. అగ్ని పీనుగులను మాత్రమే దహింపజేయును. చింత బ్రతికిన మనుష్యులను సహితము దహింపజేయును.

23. ఆశగలవాడు ధనవంతుడైనను దరిద్రుడే.

24. ఈ దేహము యీ క్షణమో పైక్షణమో దినమో మరు దినమో మన్నవుట నిజమని ప్రతిరెప్పపాటు కాలమందును జ్ఞప్తి యుంచుకొని జాగ్రతతో మెలగవలయును.

25. నీ కన్నుగాని చెయ్యిగాని సత్ప్రవర్తనను ఆటంకపరిచెనేని దానిని పెరికి పారవేయుము.

26. చీమ, దోమ, నల్లి, తేలు, పాము మొదలగు బాధకర మగు జంతువులను. సైతము హింసింపకూడదు ఏలయనగా మనమున్ను యిట్టి తుచ్ఛమగు జన్మల నెత్తినపుడు ఇతరులచే హానిబొంద నిచ్ఛగించముగదా ?

27. పరనారీసాంగత్య కామోద్రేకమున మొనరించి బ్రతుకుట కంటె భయంకరమగు వ్యాఘ్రముమునోట బడుటగాని, కసాయివాని వాడిగల కత్తిక్రింద తలయుంచుట గానిమేలు.

28. పటమునందైనను పరకాంతనుగాంచి భ్రమపడుటకన్న రెండు కండ్లను యెఱ్ఱగా కాల్చిన యినుపమేకుతో పొడుచు కొనుట యుచితము.

29. దేహముచేయు నైదుపాపములు :- హత్య, వ్యభిచారము, దొంగతనము, త్రాగుడు, మాంసభోజనము.

30. నాలుకచేయు నాలుగు పాపములు :- అబద్ధమాడుట, చాడీలు చెప్పుట, దూషించుట, వ్యర్థముగా సంభాషించుట.

31. మనస్సు చేయు పాపములు :- కామము, క్రోధము, లోభము, మోహము, ఓర్వలేమి, ఆశ, ద్వేషము, గర్వము, హేయ విషయమును చింతించుట.

32. బాగుగా కప్పువేయని యింటిలో వర్షము యెట్లు కురి యునో అట్లే జాగ్రతలేని మనస్సునందు చెడుగుణములు ప్రవేశించును.

33. స్వల్పమైన ముత్యములకొఱకు మనుజుడు యెట్టి కష్టముల కైన నోర్చి ప్రాణహానికికూడ తెగించి ఘోరమైన సముద్రములో మునిగి వాటిని పొందువిధమున దేవుని జూడ బూనిన మానవుడు భక్తిశ్రద్ధలు సలిపి పెక్కు కష్టములు పడితీరవలయును.

34. ప్రేమచేత కోపమును, మంచిచేత చెడుగును, ధర్మముచేత లోభమును, విచారణచేత మోహమును, సత్యముచేత అబద్ధమును జయించవలెను.

35. మితముతప్పి భుజింపవద్దు.

36. అనేక భూరాజ్యములను జయించినవాడు వీరుడేకాని తన యింద్రియములను జయించినవాడు మాత్రము బ్రహ్మాండ మంతయు జయించినవాడగును.

37. ధనవంతుడు మోక్షమును జేరుటకంటె సూది బెజ్జములో ఒంటె దూరుట బహు సులభము.

38. విచారణలేని మనుజుడు మృగతుల్యుడు.

39. ఇతరులను పరిహాసము చేయవద్దు. ఏలనన వారు నిన్ను పరిహసింపదగిన తప్పులు నీ యందు లేకపోలేదు.

40. కల్లు, గంజాయి, సారాయి త్రాగెడు దురభ్యాసములను విడువుము. అవి త్రాగెడివారిని జేరకుము.

41. దురాశ ప్రాణాంతకమైన విషము వంటిది.

42. దురలవాట్లను యీ క్షణమందే విడువుము.

43. తల్లిదండ్రులయెడల ప్రీతిగలిగి విధేయుడవై యుండుము.

44. నీ శక్తికొలది బీదలను, అతిథులను సన్మానింపుము.

45. ఇతరులు యేదిచేసిన మనకు యిష్టముగ నుండదో, దానిని మనము యితరులకు చేయరాదు.

46. కష్టములు మానవునికి నీతిధర్మములను బోధించుచున్నవి కావున యవి దేవునియొక్క యనుగ్రహములుగా తలంపుము.

47. నరకమునకు బోవుబాట విశాలము మోక్షమునకుఁ బోవు బాట యిఱుకు.

48. దుఃఖమునకు గారణము పాపము, సుఖమునకు గారణము పుణ్యము.

49. అన్యమతములను కొంచమయినను ద్వేషింపకుము.

50. ఫలభారమున వృక్షము వంగియుండు తెఱగున సద్గుణములతో మనుజుడు నమ్రుడై యుండవలెను.

51. ఆ॥ వె॥ ఇందులోన బోధ-లెన్ని యున్నను
రెంటిమూటినైన నీవు బుద్ధి నిలిపి
యాచరించితేని యలవడు శీఘ్రంబు
యమృతపదవి సంశయంబు లేదు.

52. జీవితమంతయు నియమబద్ధమయి జరుపవలయునని దృఢ సంకల్పము గలుగు దశనుండియే మానవత్వము ప్రారంభ మగుచుండును. ఏలన, నియమము మానవులకు గదా యేర్పడినది, పశువులకు కాదుగదా ? ఇట్టి ప్రయత్నము అంతరాత్మయందు యెంతవఱకు గలుగలేదో అంతవఱకు అతడు యెన్ని విద్యలను నేర్చినను మృగావస్థయందుండు వాడే యగును. ఇది యెంత కెంత తీవ్రముగా పరిణ మించునో అంతకంతకు పరిశుద్ధాత్ముడై యీశ్వర సమీప మున చేరుచుండును.

ఓమ్ శ్రీ శివాయ పరమాత్మనే నమః

శ్రీ శి వ పూ జ

(అథ ధ్యానం)

శ్లో॥ శాంతం పద్మాసనస్థం శశిధర మకుటం పంచవక్త్ర
త్రినేత్రం,
శూలం వజ్రం చ ఖడ్గం పరశుమభయదంచ దక్షిణాంగే
వహంతమ్ ।
నాగపాశం చ ఘంటాం పరడమరుకయుతం చాంబికాం
వామభాగే
నానాలంకారయుక్తాం స్ఫటిక మణినిభం పార్వతీశం
నమామి ॥

శ్రీ శివష్టోత్తర శతనామావళిః

ప్రతి నామమునకు మొదట "ఓం" అనియు చివర "నమః" అనియు చదువుకొనవలెను.

ఓం శివాయ నమః
మహేశ్వరాయ
శంభవే
పినాకినే
శశి శేఖరాయ
వాసుదేవాయ
విరూపాక్షాయ
కపర్దినే
నీలలోహితాయ
శంకరాయ 10
శూలపాణయే
ఖట్వాంగినే
విష్ణువల్లభాయ
శిపివిష్టాయ
అంబికానాథాయ
శ్రీకంఠాయ
భక్తవత్సలాయ
భవాయ
శర్వాయ
త్రిలోకేశాయ 20
శితికంఠాయ

ఓం శివప్రియాయ నమః
ఉగ్రాయ
కపాలినే
కామారయే
అంధకాసురసూదనాయ
గంగాధరాయ
లలాటాక్షాయ
కాలకాలాయ
కృపానిధయే 30
భీమాయ
పరశుహస్తాయ
మృగపాణయే
జటాధరాయ
కైలాసవాసినే
కవచినే
కఠోరాయ
త్రిపురాంతకాయ
వృషాంకాయ
వృషభారూఢాయ 40
భస్మోద్ధూళితవిగ్రహాయ
సామప్రియాయ

ఓం సర్వమయాయ నమః
త్రయీమూర్తయే
అనీశ్వరాయ
సర్వజ్ఞాయ
పరమాత్మనే
సోమసూర్యాగ్నిలోచనాయ
హవిషే
యజ్ఞమయాయ 50
సోమాయ
పంచవక్త్రాయ
సదాశివాయ
విశ్వేశ్వరాయ
వీరభద్రాయ
గణనాథాయ
ప్రజాపతయే
హిరణ్యరేతసే
దుర్ధర్షాయ
గిరీశాయ 60
గిరిశాయ
అనఘాయ
భుజంగభూషణాయ
భర్గాయ

ఓం గిరిధ్వనినే నమః
గిరిప్రియాయ
కృత్తివాససే
పురారాతయే
భగవతే
ప్రమథాధిపాయ 70
మృత్యుంజయాయ
సూక్ష్మతనవే
జగద్వ్యాపినే
జగద్గురవే
వ్యోమకేశాయ
మహాసేవజనకాయ
చారువిక్రమాయ
రుద్రాయ
భూతపతయే
స్థాణవే 80
అహిర్బుధ్న్యాయ
దిగంబరాయ
అష్టమూర్తయే
అనేకాత్మనే
సాత్త్వికాయ
శుద్ధవిగ్రహాయ

ఓమ్ శాశ్వతాయ నమః
ఖండపరశవే
అజాయ
పాపవిమోచకాయ 90
మృడాయ
పశుపతయే
దేవాయ
మహాదేవాయ
అవ్యయాయ
హరయే
పూషదంతభిదే

ఓమ్ అవ్యగ్రాయ నమః
దక్షాధ్వరహరాయ
హరాయ 100
భగనేత్రభిదే
అవ్యక్తాయ
సహస్రాక్షాయ
సహస్రాపాదే
అపర్గప్రదాయ
అనంతాయ
తారకాయ
పరమేశ్వరాయ 108

శ్రీ శివాష్టోత్తర శతనామావళి స్సమాప్తా.

శ్లో॥ మంగళం భగవన్ శంభో మంగళం వృషభధ్వజ।
మంగళం పార్వతీనాథ మంగళం భక్తవత్సల ॥ 1

శ్లో॥ వందే శంభుముమాపతిం సురగురు వందేజగత్కారణం
వందే పన్నగభూషణం మృగధరం వందే పశూనాం పతిమ్ ॥

వందే సూర్యశశాంకవహ్ని నయనం వందే ముకుంద ప్రియమ్।
వందే భక్తజనాశ్రయం చ వరదం శివం శంకరమ్ ॥ 2

శ్రీ రు ద్రాష్ట క మ్

నమామీశ మీశాన నిర్మాణరూపం ।
విభుం వ్యాపకం బ్రహ్మ వేద స్వరూపం
అంజ నిర్గుణం నిర్వికల్పం నిరీహం ।
చిదాకార మాకాశవాసం భజేఽహమ్ ॥
నిరాకార మోకారమూలం తురీయం ॥
గిరిజ్ఞానన గోఽతీతమిశం గిరీశం
కరాలం మిహాకాలం కాలం కృపాలం ।
గుణాగార సంసార సారం నతోఽహమ్ ॥
తుషారాద్రి సంకాశగౌరం గంభీరం ।
మనోభూతకోటి ప్రభాపీ శరీరం
స్ఫుర న్మౌలికల్లోలినీ చారుగంగా ॥
లసద్భాల బాలేందు కంఠే భుజంగా ॥
చలత్కుండలం శుభ్రనేత్రం విశాలం ।
ప్రసన్నాననం నీలకంఠం దయాలం ।
మృగాధీశ చర్మాంబరం ముండమూలం ।
ప్రియం శంకరం సర్వనాథం భజామి ॥
ప్రచండ ప్రకృష్టం ప్రగల్భం పరేశం ।
మఖండం బజే భానుకోటి ప్రకాశం
త్రయీశూల నిర్మూలనం శూలపాణిం ।
భజేహం భవానీ పతిం భావగమ్యమ్ ॥
కలాతీతకల్యాణ కల్పాంతికారీ ।
సదా సజ్జనానంద దాతాపురారీ ।

చిదానంద సందోహ మోహాపహారీ। ప్రసీదప్రభో మన్మథారిః ॥
నయావదుమానాథ పాదారవిందం ॥
భజంతీయ లోకే పరేవా నరాణాం
నతావత్సుఖం శాంతి సంతాపనాశం।
ప్రసీదప్రభో ! సర్వభూతాధివాస ॥
నజానామియోగం జపం నైవపూజాం
నదోఽహం సదా సర్వదాదేవ ! తుభ్యం
జరాజన్మ దుఃఖౌఘ తాతప్యమానం।
ప్రభో ! పాహిశాపాన్న మామీశ శంభో ॥
రుద్రాష్టక మిదం ప్రోక్తం। విప్రేణ హరతుష్టయే
యేపఠంతి నరాభక్త్యా। తేషాంశంభుః ప్రసీదతి ॥

మహా మృత్యుంజయ మంత్రము

ఓం త్ర్యంబకం యజామహే। సుగంధిం పుష్టి వర్ధనమ్
ఉర్వారుక మివబంధనాత్। మృత్యోర్ముక్షీయమామృతాత్ ॥
(ఈ మృత్యుంజయ మంత్రము ప్రాణములను నివ్వ సమర్థమైనది. రోగములు నివారించుటలో, ప్రమాదములు తొలగించుటలో, దీనికి పెట్టినది పేరు. ఇది రోగములన్నిటికి వజ్రాయుధమువంటిది.)

ప్రతిదినము భక్తి శ్రద్ధలతో యీ మంత్రము కనీసం 108 సార్లు జపించినచో యే విధమైన ప్రమాదమును అపమృత్యు భయము లేకుండా కాపాడి, దీర్ఘాయువును శాంతి సౌఖ్యములను ప్రసాదించును. ఇది మోక్షప్రదమగు పరమశివుని దివ్యమంత్రము నిరంతరము జపించువారికి అమరత్వము యిచ్చును.

ఓం శ్శాంతి శ్శాంతి శ్శాంతి..

పరమ శివుని రుద్రాక్షలు

రుద్రాక్ష అంటే రుద్రుడి కళ్ళు. కన్నీళ్ళు అని అర్థం. ఒక శాస్త్రం ప్రకారం శివుడు రాక్షసులతో పోరాడి మూడు పురాలను భస్మం చేసినప్పుడు, మరణించిన వారిని చూసి విచారించెనట. అలా శివుడు విచారించినపుడు జాలువారిన కన్నీరు భూమిపై పడి చెట్లుగా మారాయి వాటినుంచి పుట్టినవే "రుద్రాక్షలు"

హైందవ సంస్కృతిలో ప్రముఖ స్థానాన్ని వహించిన "రుద్రాక్షలు" ధరించే వారికి పునర్జన్మ లేకుండాచేసి శివసాయి జ్యానికి చేరుస్తాయని చాలా మంది విశ్వాసం. దేవీ భాగవతం. రెండోస్కంధ ప్రకారం "త్రిపుర" అనే రాక్షసుడు దేవతల్ని ఓడించి సర్వాధికారులై విర్రవీగుతున్న సమయంలో ఏ ఆధారమూలేని దేవతలు శివుణ్ణి రక్షించమని వేడుకున్నారు. శివుడు యోచించి ముప్పై ఆరులక్షల మానవ సంవత్సరాల కాలంపాటు తపస్సు చేశాడు. ఇన్ని సంవత్సరాలు శివుడు కళ్ళు తెరచే తపస్సు చేసి కాలం పూర్తికాగానే కళ్ళు మూసుకున్నాడు. అవుడు ఆయన కళ్ళ నుండి జారిపడ్డ కన్నీటి చుక్కలనుండి రుద్రాక్ష మొక్కలు మొలి చాయి. సూర్యకంటినుంచి పన్నెండురకాల రుద్రాక్షలు చంద్రుని కంటినుంచి పదహారు రకాల రుద్రాక్షలు, అగ్నినుండి పది రకాల రుద్రాక్షలు వచ్చాయట. సూర్యునినుండి వచ్చినవి ఎర్రగాను, చంద్రుని నుండి వచ్చినవి తెల్లగాను, అగ్నినుండి వచ్చినవి నల్ల గాను ఉన్నాయట.

రుద్రాక్షచెట్లు "ఎలియోకార్పస్" వర్గానికి చెందింది. ఆసియా ఖండం తూర్పు దక్షిణ ప్రాంతాల్లో మలేసియానుండి ఆస్ట్రేలియా పసిఫిక్ దీవులకు విస్తరించిన భూభాగాల్లో ఈ మొక్కలున్నాయి. నేపాల్, బీహార్, బెంగాల్, అస్సాం, మధ్యప్రదేశ్, బొంబాయి ఇంకా అనేక ప్రాంతాల్లో రుద్రాక్షచెట్లు విస్తారంగా వున్నాయి.

రుద్రాక్షచెట్లు అరవై అడుగుల ఎత్తు వరకూ పెరుగుతుంది. ఆకులుకన్నా చిన్నవిగా వుంటాయి. ఆకులు నిడుపు వాటుగా వుంటాయి. పండుటాకుల కణుపుల నుంచి పూలు పుట్టుకొస్తాయి. పళ్ళు నీలిరంగు, రక్తపు ఎరుపు కలిపిన విధంగా వుంటాయి. అవి అయిదు ముఖాలుగా వుండి గట్టిగా వుంటాయి. అంగుళవ్యాసంలో పెద్దవి. ఇంకా చిన్నవి కూడ ఉన్నాయి. తంత్ర శాస్త్ర ప్రకారం రుద్రాక్షలు ఎంత చిన్నవైతే అంత శక్తి పానమైనవని నిర్దేశింపబడింది.

రుద్రాక్ష చెట్లు ఫిబ్రవరిలో పూతకాస్తుంది. ఇది ప్రతి సంవత్సరం పూతకొస్తుందన్న నమ్మకంలేదు. కొన్నాళ్ళ వరకు కూడా పూతకు రాకపోవచ్చు.

ఏకముఖి, ద్విముఖి రుద్రాక్షలు అరుదైనవి. ఇవి ప్రపంచం మొత్తంమీద అతి తక్కువ సంఖ్యలో ఉన్నాయి. ప్రతి రుద్రాక్షకు కొన్ని ముఖాలుంటాయి.

మొత్తంమీద ఇరవై ఒక్క రకాల రుద్రాక్షలున్నాయి. అయిదు ముఖాల రుద్రాక్షలు అన్నిచోట్ల దొరుకుతున్నాయి. ఇవి వెల తక్కువ కూడా. రుద్రాక్షలా వుండేవి మరోరకము వాటిని

రుద్రాక్షలు అంటారు. నిజానికి చాలమంది రుద్రాక్షలు ధరించేవారు వీటినే ధరిస్తున్నారు. ఇవి రుద్రాక్షల్లాగే ఉంటాయి. ఇవి కూడా అదే తెగకు చెందినవే అయినా ఇవి విస్తారంగా వుండి, కర్తె వ్యాపారులకు బాగా ఉపయోగపడుతున్నాయి. నిజమైన రుద్రాక్ష ఏదో తెలుసుకోవడానికి రెండు పద్ధతులున్నాయి. రెండు రాగి నాణెముల మధ్య రుద్రాక్ష నుంచితే అది తిరుగుతుంది. అలా తిరగకపోతే అది అసలైన రుద్రాక్ష కాదు. రెండో పద్ధతి ప్రకారం రుద్రాక్షను నీటిలోగాని పాలలోగాని వేసినప్పుడు మునగకుండా తేలాలి.

రుద్రాక్ష తేలుతుంది. అదే వర్గీతరణకు చెందిన రుద్రాక్ష మాత్రం మునుగుతుంది. నిజమైన రుద్రాక్షని పాలలో వేస్తే పాలు కొన్ని రోజులవరకూ విరగవు, చెడిపోవు. రుద్రాక్షల్ని చల్లని నీటిలో వేసిన అరగంటకి వేడెక్కుతాయి. రుద్రాక్షలకి ఆగుణంలేదు.

నిపుణుల ప్రకారం రుద్రాక్షలు ఎరుపు, నలుపు, తెలుపునే కాక పసుపురంగువికూడా వున్నాయి. వీటిలో తెలుపువి అరుదు. పసుపువి ఇంకా అరుదు.

ఏ రెండు రుద్రాక్షలు ఒకలా వుండవు. కొంత మార్పు స్పష్టంగా వుంటుంది.

ఇరవై ఒక్క ముఖాలు కలిగిన రుద్రాక్షలతో తయారైన మాలను "ఇంద్రమాల" అంటారు. ఈ మాలను కలిగినవారు ప్రపంచములో అయిదుమందే ఉన్నారు. అందులో నలుగురు మన దేశంలోనే వున్నారు. "ఇంద్రమాల"ను ధరించినవారికి దుస్సాధ్యమైనది ఏదీవుండదు. కోర్కెలన్నీ తీరుతాయి.

ప్రతిమాలకు ప్రత్యేక మంత్రాలున్నాయి. మంత్రాలను పఠించకపోయినా నిజమైన రుద్రాక్షమాలను ధరిస్తే వినూత్న ఉత్తేజం వస్తుంది. జబోలేక ఉపనిషత్తు ప్రకారం మెడలో పది రుద్రాక్షలు తలపై ఇరవై రెండు రుద్రాక్షలు ఒక్కో చెవిలో ఆరు రుద్రాక్షలు, చేతిలో పన్నెండు రుద్రాక్షలు, చేతులపైన పదహారు రుద్రాక్షలు, కంటిమీద ఒక రుద్రాక్ష, శిరోజాలముడి మీద ఒక రుద్రాక్ష, మెడలో నూటఎనిమిది రుద్రాక్షలు ధరిస్తే అతను శ్రీ నీలకంఠ పరమశివుడవుతాడు. భాగవతము, శివపురాణము స్మృతులు రుద్రాక్షల గొప్పదనాన్ని అభివర్ణిస్తున్నాయి. రుద్రాక్షల్ని ధరిస్తే సర్వపాపాలు అంతరించడమేకాక ఒక్కో రుద్రాక్షకి ఒక్కో అద్భుత గుణం వున్నట్లు ఉద్ఘోషిస్తున్నాయి. ఏకముఖీ రుద్రాక్ష దీనికి ఒక ముఖమే వుంటుంది. ఇది చాలా అరుదు. ఇది శివుని ప్రతిరూపమని భావన. సవ్యసాచి సేన్ అనే ఆయన వద్ద ఇలాంటిది ఒకటుంది. పచ్చిపాలలో దీన్ని వేసి ఏడు రోజుల తర్వాత ఆ పాలను కాచినా విరగలేదు. ఈ రుద్రాక్షపై మూడు గుర్తులున్నాయి. ఆ మూడు శివుడు త్రిశూలం. లింగము దీన్ని ధరించిన వారికి ఏ విషయంలోను కొరత వుండదు. వ్యక్తి వికాసం జ్ఞానసమృద్ధి, సంపద సమకూరుతాయి.

ద్విముఖ రుద్రాక్ష :- ఇది అర్ధనారీశ్వరతత్వానికి సాంకేతం, దీనికి రెండుముఖాలుంటాయి. శైవులకు యోగ్యమైనది. కామాన్ని జయించడానికి, శాంతికి, తత్వవిజ్ఞానానికి, సర్వ పాపహరణానికి ముఖ్యమైనది. కుండలిని శక్తి పెరుగుతుంది.

త్రిముఖ రుద్రాక్ష :- మూడు ముఖాల రుద్రాక్ష, అగ్నికి సంకేతం. ఆరోగ్యానికి అభ్యుదయానికి ఇది బాగా ఉపకరిస్తుంది.

చతుర్ముఖ రుద్రాక్ష :- నాల్గుముఖాల రుద్రాక్ష, బ్రహ్మకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది. గ్రహణ శక్తి బాగా అలవడుతుంది. దీన్ని పాలల్లోవేసి తాగిస్తే మానసిక రోగులు తేరుకుంటారు. విద్యార్థులకు బాగా ఉపయోగపడుతుంది.

పంచముఖ రుద్రాక్ష :- అయిదు ముఖాల రుద్రాక్ష వల్ల కామాతిశయం, అతి తిండివల్ల కలిగే అరిష్టాలురావు. గుండెజబ్బు లున్న వారికిది మంచిది. పాముకాటు నుంచి రక్షణకలుగుతుంది. నిద్రలేమి పోతుంది, మానసిక శాంతి కలుగుతుంది. శత్రువుల్ని సులభముగా జయింపవచ్చు.

ఆరు ముఖాల రుద్రాక్ష :- ఇది కార్తికేయుడికి సంకేతము. కుడిచేతి మీద ధరిస్తే అన్నిపాపాలు నశిస్తాయి. సిద్ధి కలుగుతుంది. వర్తకం అభివృద్ధి చెందుతుంది. బ్లడ్ ప్రెషర్ హిస్టీరియా వంటి రోగాలు పోతాయి.

ఏడు ముఖాల రుద్రాక్ష :- ఇది కామదేవుడికి ప్రతీక. స్వర్ణ చౌర్యం వంటి వాటి వల్ల విముక్తి కలుగుతుంది. జ్యోతిష శాస్త్రం ప్రకారం జాతక చక్రం సరిగా లేనివారికి ఇది బాగా పని చేస్తుంది. దీన్ని ధరించిన వారికి అకాల మరణం సంభవింపదు.

ఎనిమిది ముఖాల రుద్రాక్ష :- ఇది విఘ్నేశ్వరుడికి ప్రతీక. ఘోషాల నుంచి తప్పించుకోడానికి పనికొస్తుంది. కుండలిని శక్తి

పెరుగుతుంది. ఇది వ్యాపారులకు చాలా మంచిది. పక్షవాతం రోగులకు కూడా మంచిది.

తొమ్మిది ముఖాల రుద్రాక్ష :- ఇది భైరవుడికి ప్రతీక. ఎడమ చేతిపై ధరించాలి. దీనిలో దేవుడి తొమ్మిది శక్తు లున్నాయి. దుర్గా ఆరాధకులకు మంచిది. గుండె జబ్బుల్ని నయం చేస్తుంది. ఇది కూడా అరుదుగా దొరుకుతుంది.

పది ముఖాల రుద్రాక్ష :- ఇది కూడా అరుదుగా దొరుకు తుంది. జనార్ధనుడ కిది ప్రతీక. దుష్టశక్తులు, పాము మొదలైన వాటి నుంచి రక్షణ కలుగుతుంది. గోరింతదగ్గు వారికి మంచిది.

పదకొండు ముఖాల రుద్రాక్ష :- రుద్రుని పదకొండు రూపాలకిది ప్రతీక. అశ్వమేధయాగము చేసినంత ప్రయోజనం కలుగుతుంది. స్త్రీలు ఎక్కువగా వీటినే ధరిస్తారు.

పన్నెండు ముఖాల రుద్రాక్ష :- పన్నెండుమంది ఆదిత్యు లకు ఇది ప్రతీక. సూర్యుణ్ని మెప్పించాలంటే దీన్ని చెవికి ధరిం చాలి. దీన్ని ధరించిన వారికి అంతటా గౌరవం పెరుగుతుంది.

పదమూడు ముఖాల రుద్రాక్ష :- ఇది కామదేవుడికి కార్తి కేయుడికి ప్రతీక. కోరిన కోర్కెలు నెరవేరుతాయి. పాలలో వేసి కాసి తాగితే అందము కలుగుతుంది.

పద్నాలుగు ముఖాల రుద్రాక్ష :- ఉపనిషత్తుల ప్రకారం ఇది పరమశివుని కన్ను. రోగాలు్నంచి రక్షణ కలుగుతుంది.

పదిహేను ముఖాల రుద్రాక్ష :- ఆధ్యాత్మిక సాధనకు ఉపక రిస్తుంది. పశుపతికిది ప్రతీక. మనస్సు శరీరం నిర్మలంగావుంటాయి.

పదహారు ముఖాల రుద్రాక్ష :- కల్కిమాడుకు ప్రతిక ఇది.

పదిహేడు ముఖాల రుద్రాక్ష :- విశ్వకర్మకు ప్రతీక. సంపద కలుగుతుంది. ఆధ్యాత్మిక శక్తి కూడ అలవడుతుంది.

పద్దెనిమిది ముఖాల రుద్రాక్ష :- భూమికిది తార్కాణం.

పందొమ్మిది ముఖాల రుద్రాక్ష :- నారాయణునకిది సంకేతం. అన్ని కోర్కెలు సిద్ధిస్తాయి.

ఇరవై ముఖాల రుద్రాక్ష :- బ్రహ్మకు ఇది సంకేతం. విజ్ఞానం కలుగుతుంది. మానసిక శాంతి కలుగుతుంది.

ఇరువై ఒక్క ముఖాల రుద్రాక్ష :- అన్నిటికన్నా అరుదైన ఈ రుద్రాక్ష కుబేరుడికి ప్రతీక. విలాసం, సంపద, సుఖ సంతోషాలు కలుగుతాయి. సాహసాల్ని ఎదుర్కోవచ్చు. పాల్ హ్యామ్ వంటి ప్రసిద్ధ విదేశీయుడు కూడా రుద్రాక్ష మహిమల్ని అనేక విధాల కొనియాడారు. మహార్దశను రుద్రాక్షలు కలిగిస్తాయని ఆయన విశ్వసిస్తూ నిరూపించారు. మందులతో నయంకాని రోగాలు కూడా రుద్రాక్షల్ని ధరించడంవల్ల నయమవుతాయని శాస్త్రాలు చెబుతున్నాయి. హిమాలయాల్లో దొరికే రుద్రాక్షలు ఎంత విశిష్టమైనవో పై అంశాల్ని బట్టి తెలుస్తోంది. హిమాలయాల్లో ఎక్కడ చూసినా ఇవి కనిపిస్తాయి. యుగాల్నించి ఆధ్యాత్మిక శక్తిని ఇనుమడింప చేస్తున్న రుద్రాక్షలు మందుగా కూడా ఉపయోగపడుతున్నాయి. అంటే వాటి విలువ నేటికీ తరగలేదని తెలుస్తోంది.

ఓం

రుద్రాక్ష

రుద్రాక్ష భూతనాశనః. హారాక్ష గింజలకు ఈశ్వర నేత్ర మని పేరు. పవిత్రమైనవి, శైవులందరును ధరింతురు. రుద్రాక్ష మాలను ధరించిన భూత ప్రేత పిశాచములు సోకవని ప్రజల నమ్మిక. హిందూదేశము నందీ వృక్షములు విస్తారముగా గలవు. బల్లెపాకారముగా నుండును. పూవులు తెలుపు. [illegible] కలతో బొత్తాములు గూడ జేయుదురు. ఈ వృక్షము [illegible] బాగుగా బెరుగును. రాజమహేంద్రవరమున న్యాపతి [illegible] రావు పంతులుగారి తోటలోగలవు. పత్రములు వంటరిచేరిక కణువు పుచ్ఛములు కలవు. లేత కొమ్మలయందు పచ్చని రోమము లేర్పడియుండును. ఫలం యెండిన పెంకుగల గింజను తయారు జేయును. గింజలలో గదులు గలవు. వీనినే ముఖము లందురు. సాధారణముగా పంచ ముఖములుగానే యుండును. 24 ముఖములు దొరుకును.

గుణములు :

పండు పులుపు రుచిగలది. వేడిచేయును వాత కఫములు హరించును. శిరోరోగముల భూతబాధలను తొలగించును రుద్రాక్షయు, పగడమును తేనెతో అరగదీసి నాలుకకు వ్రాసి బంగా రపు బద్దతో గీసిన జిహ్వా దోషములు హరించును.